

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh
poslanca Národnej rady Slovenskej republiky Igora Matoviča
k vládnemu návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný
zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony
(ČPT 106)

1. V čl. I sa vypúšťa bod 53.

Nasledujúce body sa primerane prečísľujú.

***Odôvodnenie:** Navrhuje sa vypustiť predmetné ustanovenie skracujúce premlčacie doby z dôvodu ohrozenia práv poškodených a ich neodôvodnenosti.*

2. V čl. I sa vypúšťa bod 54.

Nasledujúce body sa primerane prečísľujú.

***Odôvodnenie:** Navrhuje sa vypustiť predmetné ustanovenie skracujúce premlčacie doby z dôvodu ohrozenia práv poškodených a ich neodôvodnenosti.*

3. V čl. I sa vypúšťa bod 55.

Nasledujúce body sa primerane prečísľujú.

***Odôvodnenie:** Navrhuje sa vypustiť predmetné ustanovenie skracujúce premlčacie doby z dôvodu ohrozenia práv poškodených a ich neodôvodnenosti.*

4. V čl. I sa vypúšťa bod 56.

Nasledujúce body sa primerane prečísľujú.

***Odôvodnenie:** Navrhuje sa vypustiť predmetné ustanovenie, ktoré nanovo upravuje podmienky prerušenia premlčania trestného stíhania ako neodôvodnené.*

5. V čl. I bod 63 znie:

„63. V § 125 ods. 1 sa suma „266“ nahrádza sumou „500“.“

***Odôvodnenie:** Navrhuje sa zreálnenie výšky malej škody na účely Trestného zákona. Zároveň sa navrhuje zachovať násobky malej škody na určenie väčšej škody, značnej škody a škody veľkého rozsahu.*

6. V čl. I sa za bod 140 vkladá nový bod 141, ktorý znie:

„141. § 311 až 320 vrátane nadpisov znejú:

„§ 311 Vlastizrada

Občan Slovenskej republiky, ktorý v spojení s cudzou mocou alebo s cudzím činiteľom spácha trestný čin úkladov proti Slovenskej republike, teroru, záškodníctva alebo sabotáže, potrestá sa odňatím slobody na šesťnásť rokov až dvadsaťpäť rokov alebo trestom odňatia slobody na doživotie.

§ 312 Úklady proti Slovenskej republike

(1) Kto sa násilím alebo hrozbou násilia pokúsi

a) zmeniť ústavné zriadenie, porušiť samostatnosť alebo zvrchovanosť Slovenskej republiky, alebo

b) porušiť územnú celistvosť Slovenskej republiky,

potrestá sa odňatím slobody na desať rokov až trinásť rokov.

(2) Odňatím slobody na šesťnásť rokov až dvadsaťpäť rokov alebo trestom odňatia slobody na doživotie sa potrestá, kto spácha čin uvedený v odseku 1

a) a spôsobí ním smrť viacerých osôb,

b) a spôsobí ním škodu veľkého rozsahu alebo iný obzvlášť závažný následok,

c) ako člen nebezpečného zoskupenia,

d) ako verejný činiteľ, alebo

e) za krízovej situácie.

Teror

§ 313

Kto v úmysle poškodiť ústavné zriadenie Slovenskej republiky iného úmyselne usmrtí alebo sa o to pokúsi, potrestá sa odňatím slobody na dvadsaťjeden rokov až dvadsaťpäť rokov alebo trestom odňatia slobody na doživotie.

§ 314

(1) Kto sa zmocní rukojemníka a hrozí, že ho usmrtí alebo že mu spôsobí ujmu na zdraví alebo inú ujmu s cieľom vynútiť si splnenie podmienok poškodzujúcich ústavné zriadenie Slovenskej republiky, potrestá sa odňatím slobody na sedem rokov až trinásť rokov.

(2) Odňatím slobody na trinásť rokov až dvadsať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) a spôsobí ním ťažkú ujmu na zdraví alebo smrť,

b) na chránenej osobe, alebo

c) závažnejším spôsobom konania.

(3) Odňatím slobody na štrnásť rokov až dvadsaťpäť rokov alebo trestom odňatia slobody na doživotie sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) a spôsobí ním smrť viacerých osôb,

b) ako člen nebezpečného zoskupenia, alebo

c) za krízovej situácie.

Záškodníctvo

§ 315

(1) Kto v úmysle poškodiť ústavné zriadenie alebo obranyschopnosť Slovenskej republiky

a) dopustí sa iného podobného nebezpečného konania, alebo

b) vydá skupinu osôb do nebezpečenstva smrti, ťažkej ujmy na zdraví alebo cudzí majetok do nebezpečenstva škody veľkého rozsahu tým, že spôsobí požiar, povodeň alebo poruchu, či haváriu prostriedku hromadnej prepravy, alebo škodlivý účinok výbušnín, plynu, elektriny, rádioaktivity alebo iných podobne nebezpečných látok alebo síl, alebo nebezpečenstvo zvýši, alebo sťaží jeho odvrátenie alebo zmiernenie,

potrestá sa odňatím slobody na sedem rokov až trinásť rokov.

(2) Odňatím slobody na trinásť rokov až dvadsať rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) a spôsobí ním väčšiu škodu,

b) závažnejším spôsobom konania, alebo

c) na chránenej osobe.

(3) Odňatím slobody na šesťnásť rokov až dvadsaťpäť rokov alebo trestom odňatia slobody na doživotie sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) a spôsobí ním ťažkú ujmu na zdraví alebo smrť,

b) a spôsobí ním škodu veľkého rozsahu alebo iný obzvlášť závažný následok, alebo

c) ako člen nebezpečného zoskupenia.

(4) Odňatím slobody na dvadsaťjeden rokov až dvadsaťpäť rokov alebo trestom odňatia slobody na doživotie sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) a spôsobí ním ťažkú ujmu na zdraví viacerým osobám alebo smrť viacerých osôb, alebo

b) za krízovej situácie.

§ 316

(1) Kto v úmysle uvedenom v § 315 ods. 1 cudziu alebo vlastnú vec zničí, poškodí alebo urobí neupotrebitelnou, potrestá sa odňatím slobody na štyri roky až jedenásť rokov.

(2) Odňatím slobody na jedenásť rokov až dvadsaťpäť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 za krízovej situácie.

§ 317 Sabotáž

(1) Kto v úmysle poškodiť ústavné zriadenie alebo obranyschopnosť Slovenskej republiky zneužije svoje zamestnanie, povolanie, postavenie alebo svoju funkciu alebo sa dopustí iného konania preto, aby

a) maril alebo sťažoval plnenie dôležitej úlohy štátneho orgánu, ozbrojených síl alebo ozbrojeného zboru, právnickej osoby, alebo

b) spôsobil v činnosti takého orgánu alebo takej organizácie alebo inštitúcie poruchu alebo inú závažnú škodu,

potrestá sa odňatím slobody na štyri roky až jedenásť rokov.

(2) Odňatím slobody na desať rokov až šesťnásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) a spôsobí ním ťažkú ujmu na zdraví alebo smrť,

b) a spôsobí ním väčšiu škodu, alebo

c) závažnejším spôsobom konania.

(3) Odňatím slobody na šesťnásť rokov až dvadsaťpäť rokov alebo trestom odňatia slobody na doživotie sa páchateľ potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) a spôsobí ním ťažkú ujmu na zdraví viacerým osobám alebo smrť viacerých osôb,

b) a spôsobí ním škodu veľkého rozsahu alebo iný obzvlášť závažný následok,

c) ako člen nebezpečného zoskupenia, alebo

d) za krízovej situácie.

§ 318 Vyzvedačstvo

(1) Kto vyzvedá skutočnosť utajovanú na ochranu záujmov Slovenskej republiky alebo na ochranu záujmov iného štátu, medzinárodnej organizácie, nadnárodnej organizácie alebo združenia štátov, na ochranu záujmov ktorých sa Slovenská republika zaviazala, označenú podľa zákona stupňom utajenia Prísne tajné alebo Tajné, s cieľom vyzradiť ju cudzej moci alebo cudziemu činiteľovi, alebo kto s takým cieľom zbiera údaje obsahujúce takú utajovanú skutočnosť, alebo kto takú utajovanú skutočnosť cudzej moci úmyselne vyzradí, potrestá sa odňatím slobody na štyri roky až jedenásť rokov.

(2) Odňatím slobody na osem rokov až šesťnásť rokov sa páchateľ potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) ako člen organizácie, ktorej cieľom je vyzvedať utajované skutočnosti, alebo

b) hoci mu bolo uchovávanie utajovanej skutočnosti osobitne uložené.

(3) Odňatím slobody na šesťnásť rokov až dvadsaťpäť rokov alebo trestom odňatia slobody na doživotie sa páchateľ potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 za krízovej situácie.

Ohrozenie utajovanej skutočnosti

§ 319

(1) Kto vyzvedá skutočnosť utajovanú na ochranu záujmov Slovenskej republiky alebo na ochranu záujmov iného štátu, medzinárodnej organizácie, nadnárodnej organizácie alebo združenia štátov, na ochranu záujmov ktorých sa Slovenská republika zaviazala, označenú podľa zákona stupňom utajenia Prísne tajné alebo Tajné, s cieľom vyzradiť ju nepovolanej osobe, alebo kto s takým cieľom zbiera údaje obsahujúce utajovanú skutočnosť, alebo kto takú utajovanú skutočnosť nepovolanej osobe úmyselne vyzradí, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až štyri roky.

(2) Kto utajovanú skutočnosť uvedenú v odseku 1 vyzvedá s úmyslom vyzradiť ju do cudziny alebo kto takú utajovanú skutočnosť úmyselne do cudziny vyzradí, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až sedem rokov.

(3) Odňatím slobody na tri roky až deväť rokov sa páchateľ potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

a) hoci mu bolo uchovávanie utajovanej skutočnosti osobitne uložené, alebo

b) za krízovej situácie.

§ 320

Kto z nedbanlivosti spôsobí vyzradenie skutočnosti utajovanej na ochranu záujmov Slovenskej republiky alebo na ochranu záujmov iného štátu, medzinárodnej organizácie, nadnárodnej organizácie alebo združenia štátov, na ochranu záujmov ktorých sa Slovenská republika zaviazala, označenú podľa zákona stupňom utajenie Prísne tajné alebo Tajné, nepovolanej osobe, alebo spôsobí stratu listiny alebo veci obsahujúcej takú utajovanú skutočnosť, potrestá sa odňatím slobody až na štyri roky.".

Nasledujúce body sa primerane prečísľujú.

***Odôvodnenie:** Navrhuje sa zvýšenie sadzieb za trestné činy podľa siedmej hlavy Trestného zákona. Aj prípady z nedávnej minulosti nám ukazujú, že sadzby sú nízke a nezodpovedajú spoločenskej nebezpečnosti jednotlivých trestných činov.*

7. V čl. I bod 141 znie:

„141. § 321 až 368 vrátane nadpisov znejú:

„Útok na orgán verejnej moci

§ 321

- (1) Kto použije násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci orgánu verejnej moci, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až šesť rokov.
- (2) Odňatím slobody na tri roky až deväť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.
- (3) Odňatím slobody na sedem rokov až trinásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním ťažkú ujmu na zdraví alebo smrť.
- (4) Odňatím slobody na trinásť rokov až dvadsať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1
 - a) a spôsobí ním ťažkú ujmu na zdraví viacerým osobám alebo smrť viacerých osôb, alebo
 - b) a spôsobí ním škodu veľkého rozsahu alebo iný obzvlášť závažný následok.

§ 322

- (1) Kto sa inému vyhráža usmrtením, ublížením na zdraví alebo spôsobením malej škody
 - a) v úmysle pôsobiť na výkon právomoci orgánu verejnej moci, alebo
 - b) pre výkon právomoci orgánu verejnej moci,potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.
- (2) Odňatím slobody na jeden rok až šesť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Útok na verejného činiteľa

§ 323

- (1) Kto použije násilie
 - a) v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa, alebo

b) pre výkon právomoci verejného činiteľa,

potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až šesť rokov.

(2) Odňatím slobody na tri roky až deväť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) a spôsobí ním ublíženie na zdraví,

b) a spôsobí ním väčšiu škodu,

c) závažnejším spôsobom konania, alebo

d) proti orgánu činnému v trestnom konaní alebo súdu.

(3) Odňatím slobody na sedem rokov až trinásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) a spôsobí ním ťažkú ujmu na zdraví alebo smrť, alebo

b) a spôsobí ním značnú škodu.

(4) Odňatím slobody na trinásť rokov až dvadsaťpäť rokov alebo trestom odňatia slobody na doživotie sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) a spôsobí ním smrť viacerých osôb, alebo

b) za krízovej situácie.

§ 324

(1) Kto sa inému vyhráža usmrtením, ublížením na zdraví alebo spôsobením malej škody

a) v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa, alebo

b) pre výkon právomoci verejného činiteľa,

potrestá sa odňatím slobody až na štyri roky.

(2) Odňatím slobody na jeden rok až šesť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

§ 325

Ochrana podľa § 321 až 324 sa poskytuje aj tej osobe, ktorá vystúpila na podporu alebo ochranu verejného činiteľa.

§ 326 Zneužívanie právomoci verejného činiteľa

(1) Verejný činiteľ, ktorý v úmysle spôsobí inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech,

a) vykonáva svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu,

b) prekročí svoju právomoc, alebo

c) nesplní povinnosť vyplývajúcu z jeho právomoci alebo z rozhodnutia súdu,

potrestá sa odňatím slobody na dva roky až šesť rokov.

(2) Odňatím slobody na štyri roky až jedenásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) závažnejším spôsobom konania,

b) na chránenej osobe, alebo

c) z osobitného motívu.

(3) Odňatím slobody na sedem rokov až trinásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) a spôsobí ním ťažkú ujmu na zdraví alebo smrť,

b) a spôsobí ním značnú škodu, alebo

c) preto, aby inému zmaril alebo sťažil uplatnenie jeho základných práv a slobôd.

(4) Odňatím slobody na jedenásť rokov až dvadsať rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) a spôsobí ním ťažkú ujmu na zdraví viacerým osobám alebo smrť viacerých osôb,

b) a spôsobí ním škodu veľkého rozsahu, alebo

c) za krízovej situácie.

§ 326a Ohýbanie práva

(1) Kto ako sudca, prísediaci sudca alebo rozhodca rozhodcovského súdu pri rozhodovaní svojvoľne uplatní právo a iného tým poškodí alebo zvýhodní, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až šesť rokov.

(2) Odňatím slobody na tri roky až deväť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) na chránenej osobe, alebo

b) z osobitného motívu.

§ 327 Marenie úlohy verejným činiteľom

(1) Verejný činiteľ, ktorý pri výkone svojej právomoci z nedbanlivosti zmarí alebo podstatne sťaží splnenie dôležitej úlohy, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

(2) Odňatím slobody na jeden rok až šesť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním značnú škodu alebo iný obzvlášť závažný následok.

§ 327a

Verejný činiteľ, ktorý z nedbanlivosti nesplní povinnosť vyplývajúcu z jeho právomoci pri správe majetku štátu, majetku obce, majetku vyššieho územného celku alebo majetku verejnoprávnej inštitúcie, hoci vedel, že tým môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí, a

a) spôsobí tým škodu veľkého rozsahu na majetku štátu, majetku obce, majetku vyššieho územného celku alebo majetku verejnoprávnej inštitúcie, alebo

b) spôsobí ním ťažkú ujmu na zdraví viacerých osôb alebo smrť viacerých osôb,

potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až šesť rokov.

Prijímanie úplatku

§ 328

(1) Kto priamo alebo cez sprostredkovateľa pre seba alebo pre inú osobu prijme, žiada alebo si dá sľúbiť úplatok, aby konal alebo sa zdržal konania tak, že poruší svoje povinnosti vyplývajúce zo zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie, potrestá sa odňatím slobody na dva roky až šesť rokov.

(2) Odňatím slobody na tri roky až deväť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

(3) Odňatím slobody na sedem rokov až trinásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 vo veľkom rozsahu.

§ 329

(1) Kto v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu priamo alebo cez sprostredkovateľa pre seba alebo pre inú osobu prijme, žiada alebo si dá sľúbiť úplatok, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až deväť rokov.

(2) Odňatím slobody na päť rokov až trinásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 ako verejný činiteľ.

(3) Odňatím slobody na desať rokov až šesťnásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 vo veľkom rozsahu.

§ 330

(1) Kto ako zahraničný verejný činiteľ priamo alebo cez sprostredkovateľa pre seba alebo pre inú osobu prijme, žiada alebo dá si sľúbiť úplatok v súvislosti s výkonom úradných povinností alebo v súvislosti s výkonom jeho funkcie v úmysle, aby sa získala alebo zachovala neprimeraná výhoda, potrestá sa odňatím slobody na päť rokov až trinásť rokov.

(2) Odňatím slobody na desať rokov až šesťnásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 vo veľkom rozsahu.

Podplácanie

§ 332

(1) Kto priamo alebo cez sprostredkovateľa sľúbi, ponúkne alebo poskytne úplatok inému, aby konal alebo sa zdržal konania tak, že poruší svoje povinnosti vyplývajúce zo zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie, alebo z tohto dôvodu priamo alebo cez sprostredkovateľa sľúbi, ponúkne alebo poskytne úplatok inej osobe, potrestá sa odňatím slobody až na štyri roky.

(2) Odňatím slobody na jeden rok až šesť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

(3) Odňatím slobody na štyri roky až jedenásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 vo veľkom rozsahu.

§ 333

(1) Kto inému v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu priamo alebo cez sprostredkovateľa poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok, alebo z tohto dôvodu poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok inej osobe, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až štyri roky.

(2) Odňatím slobody na dva roky až šesť rokov sa páchateľ potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) závažnejším spôsobom konania, alebo

b) voči verejnému činiteľovi.

(3) Odňatím slobody na päť rokov až trinásť rokov sa páchateľ potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 vo veľkom rozsahu.

§ 334

(1) Kto priamo alebo cez sprostredkovateľa zahraničnému verejnému činiteľovi alebo inej osobe poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok v súvislosti s výkonom úradných povinností alebo v súvislosti s výkonom jeho funkcie zahraničného verejného činiteľa v úmysle, aby sa získala alebo zachovala neprimeraná výhoda, potrestá sa odňatím slobody na dva roky až šesť rokov.

(2) Odňatím slobody na päť rokov až trinásť rokov sa páchateľ potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 vo veľkom rozsahu.

§ 336 Nepriama korupcia

(1) Kto priamo alebo cez sprostredkovateľa pre seba alebo pre inú osobu prijme, žiada alebo si dá sľúbiť úplatok za to, že podplácaný bude svojím vplyvom alebo prostredníctvom vplyvu iného pôsobiť, alebo za to, že pôsobil

a) na výkon právomoci verejného činiteľa,

b) na výkon právomoci zahraničného verejného činiteľa,

c) na osobu v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu alebo

d) na osobu, aby konala alebo sa zdržala konania tak, že poruší svoje povinnosti vyplývajúce zo zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie,

potrestá sa odňatím slobody na tri roky až deväť rokov.

(2) Kto priamo alebo cez sprostredkovateľa inému sľúbi, ponúkne alebo poskytne úplatok za to, že podplácaný bude svojím vplyvom alebo prostredníctvom vplyvu iného pôsobiť, alebo za to, že pôsobil

a) na výkon právomoci verejného činiteľa,

b) na výkon právomoci zahraničného verejného činiteľa,

c) na osobu v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu alebo

d) na osobu, aby konala alebo sa zdržala konania tak, že poruší svoje povinnosti vyplývajúce zo zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie,

potrestá sa odňatím slobody na dva roky až šesť rokov.

§ 336a Volebná korupcia

(1) Kto priamo alebo cez sprostredkovateľa poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok tomu, kto má právo voliť, zúčastniť sa na referende alebo na ľudovom hlasovaní o odvolaní prezidenta Slovenskej republiky, aby

a) volil alebo hlasoval určitým spôsobom,

b) nevolil alebo nehlasoval určitým spôsobom,

c) nevolil alebo nehlasoval vôbec, alebo

d) sa nezúčastnil volieb, referenda alebo ľudového hlasovania o odvolaní prezidenta Slovenskej republiky, alebo z tohto dôvodu priamo alebo cez sprostredkovateľa poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok inej osobe,

potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

(2) Kto v súvislosti s výkonom práva voliť, zúčastniť sa na referende alebo na ľudovom hlasovaní o odvolaní prezidenta Slovenskej republiky priamo alebo cez sprostredkovateľa pre seba alebo inú osobu prijme, žiada alebo si dá sľúbiť úplatok, aby

a) volil alebo hlasoval určitým spôsobom,

b) nevolil alebo nehlasoval určitým spôsobom,

c) nevolil alebo nehlasoval vôbec, alebo

d) sa nezúčastnil volieb, referenda alebo ľudového hlasovania o odvolaní prezidenta Slovenskej republiky,

potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

(3) Odňatím slobody na jeden rok až šesť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) závažnejším spôsobom konania,

b) ako verejný činiteľ,

c) na chránenej osobe, alebo

d) verejne.

§ 336b Športová korupcia

(1) Kto priamo alebo cez sprostredkovateľa sľúbi, ponúkne alebo poskytne úplatok inému, aby konal alebo sa zdržal konania tak, že ovplyvní priebeh súťaže alebo výsledok súťaže, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až šesť rokov.

(2) Rovnako ako v odseku 1 sa potrestá ten, kto priamo alebo cez sprostredkovateľa pre seba alebo pre inú osobu prijme, žiada alebo si dá sľúbiť úplatok, aby konal alebo sa zdržal konania a tak ovplyvnil priebeh alebo výsledok súťaže.

(3) Odňatím slobody na dva roky až deväť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo odseku 2

a) hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatichštyroch mesiacoch odsúdený alebo bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvadsiatichštyroch mesiacoch postihnutý,

b) závažnejším spôsobom konania alebo

c) vo väčšom rozsahu.

(4) Odňatím slobody na štyri roky až jedenásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo odseku 2

a) ako rozhodca, delegát športového zväzu alebo funkcionár športovej organizácie,

b) v súťaži organizovanej medzinárodnou športovou organizáciou alebo

c) v značnom rozsahu.

(5) Odňatím slobody na päť rokov až trinásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo odseku 2 vo veľkom rozsahu.

Prijatie a poskytnutie nenáležitej výhody

§ 336c

(1) Kto ako verejný činiteľ priamo alebo cez sprostredkovateľa pre seba alebo pre inú osobu prijme, žiada alebo si dá sľúbiť nenáležitú výhodu v súvislosti s jeho postavením alebo funkciou, potrestá sa odňatím slobody až na štyri roky.

(2) Odňatím slobody na jeden rok až šesť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 vo vzťahu k nenáležitej výhode väčšej hodnoty.

(3) Odňatím slobody na tri roky až deväť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 vo vzťahu k nenáležitej výhode hodnoty veľkého rozsahu.

§ 336d

(1) Kto priamo alebo cez sprostredkovateľa verejnému činiteľovi alebo inej osobe poskytne, ponúkne alebo sľúbi nenáležitú výhodu v súvislosti s postavením alebo funkciou verejného činiteľa, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

(2) Odňatím slobody na jeden rok až štyri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 vo vzťahu k nenáležitej výhode väčšej hodnoty.

(3) Odňatím slobody na dva roky až šesť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 vo vzťahu k nenáležitej výhode hodnoty veľkého rozsahu.

§ 337 Podnecovanie

Kto verejne podnecuje na trestný čin alebo verejne vyzýva na hromadné neplnenie dôležitej povinnosti uloženej zákonom alebo na jeho základe, alebo na závažné porušovanie verejného poriadku, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

§ 338 Schvaľovanie trestného činu

(1) Kto verejne schvaľuje trestný čin alebo verejne vychvaľuje pre trestný čin jeho páchatel'a, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

(2) Rovnako ako v odseku 1 sa potrestá ten, kto v úmysle prejať s trestným činom súhlas

a) páchatel'a alebo osobu jemu blízku odmení alebo odškodní za trest, alebo

b) zbiera prostriedky na takú odmenu alebo odškodnenie.

§ 339 Nadržovanie

(1) Kto páchatel'ovi trestného činu pomáha v úmysle umožniť mu, aby unikol trestnému stíhaniu, trestu alebo ochrannému opatreniu alebo ich výkonu, potrestá sa odňatím slobody až na štyri roky; ak však takto pomáha páchatel'ovi trestného činu, na ktorý tento zákon ustanovuje miernejší trest, potrestá sa týmto miernejším trestom.

(2) Kto spácha čin uvedený v odseku 1 v prospech jemu blízkej osoby, nie je trestný okrem prípadu, že by tak urobil v úmysle

a) pomôcť osobe, ktorá spáchala trestný čin vlastizrady podľa § 311, úklady proti Slovenskej republike podľa § 312, teroru podľa § 313 a § 314, záškodníctva podľa § 315 a § 316, sabotáže podľa § 317, vyzvedačstva podľa § 318 alebo genocídia podľa § 418, alebo

b) zadovážiť sebe alebo inému majetkový prospech.

(3) Kto spácha čin uvedený v odseku 1, nie je trestný, ak bol k pomoci donútený a túto nemohol odmietnuť bez toho, aby seba alebo blízku osobu uviedol do nebezpečenstva smrti, ublíženia na zdraví alebo inej závažnej ujmy.

§ 340 Neoznámenie trestného činu

(1) Kto sa hodnoverným spôsobom dozvie, že iný spáchal zločin, na ktorý tento zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou najmenej desať rokov, alebo niektorý z trestných činov korupcie uvedených v treťom diele ôsmej hlavy osobitnej časti, a taký zločin alebo trestný čin neoznámí bez odkladu orgánu činnému v trestnom konaní alebo Policajnému zboru, alebo namiesto toho, ak ide o vojaka, svojmu nadriadenému alebo služobnému orgánu, a ak ide o osobu vo výkone trestu odňatia slobody alebo vo výkone väzby príslušníkovi Zboru väzenskej a justičnej stráže, potrestá sa odňatím slobody až na štyri roky.

(2) Kto spácha čin uvedený v odseku 1, nie je trestný, ak nemohol oznámenie urobiť bez toho, aby by seba alebo blízku osobu uviedol do nebezpečenstva smrti, ublíženia na zdraví, inej závažnej ujmy alebo trestného stíhania.

(3) Kto spácha čin uvedený v odseku 1, nie je trestný, ak by oznámením trestného činu porušil

a) zákonom uznanú povinnosť mlčanlivosti, alebo

b) spovedné tajomstvo alebo tajomstvo informácie, ktorá mu bola zverená ústne alebo písomne pod podmienkou mlčanlivosti ako osobe poverenej pastoračnou činnosťou.

§ 341 Neprekazenie trestného činu

(1) Kto sa hodnoverným spôsobom dozvie, že iný pripravuje alebo pácha zločin, na ktorý tento zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej desať rokov, alebo niektorý z trestných činov korupcie uvedených v treťom diele ôsmej hlavy osobitnej časti a spáchanie alebo dokončenie takého zločinu alebo trestného činu neprekazí osobne alebo prostredníctvom inej spôsobilej osoby, alebo príslušného orgánu, potrestá sa odňatím slobody až na štyri roky.

(2) Kto spácha čin uvedený v odseku 1, nie je trestný, ak nemohol zločin prekaziť bez značných ťažkostí alebo bez toho, aby by seba alebo blízku osobu uviedol do nebezpečenstva smrti, ťažkej ujmy na zdraví, inej závažnej ujmy alebo trestného stíhania. Uvedenie blízkej osoby do nebezpečenstva trestného stíhania však nezabavuje páchatel'a trestnosti, ak sa týka

neprekazenia zločinu, za ktorý tento zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody na doživotie.

(3) Prekaziť zločin možno aj jeho včasným a dobrovoľným oznámením orgánu činnému v trestnom konaní alebo Policajnému zboru; vojak môže namiesto toho urobiť oznámenie nadriadenému alebo služobnému orgánu a osoba vo výkone trestu odňatia slobody alebo vo výkone väzby príslušníkovi Zboru väzenskej a justičnej stráže.

(4) Povinnosť podľa odseku 1 sa nevzťahuje na osobu, ktorá by jej splnením porušila spovedné tajomstvo.

§ 342 Zasahovanie do nezávislosti súdu

(1) Kto pôsobí na sudcu, aby nesplnil svoju povinnosť v konaní pred súdom, alebo kto koná v úmysle zmariť práva účastníkov súdneho konania alebo obvineného na zákonného sudcu, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až sedem rokov.

(2) Odňatím slobody na dva roky až deväť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) z osobitného motívu,

b) preto, aby inému zmaril alebo sťažil uplatnenie jeho základných práv a slobôd,

c) ako verejný činiteľ alebo iná osoba v súvislosti s výkonom svojho zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie, alebo

d) ako osoba vykonávajúca právomoc orgánu riadenia a správy súdov.

(3) Odňatím slobody na tri roky až jedenásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 v úmysle zadovážiť sebe alebo inému značný prospech alebo spôsobiť značnú škodu alebo iný obzvlášť závažný následok.

§ 343 Pohrdanie súdom

Kto opakovaným konaním napriek predchádzajúcemu upozorneniu

a) závažným spôsobom ruší pojednávanie súdu,

b) na pojednávaní sa k súdu správa urážlivo alebo súd znevažuje, alebo

c) bez dostatočného ospravedlnenia neuposlúchne príkaz súdu alebo jeho predvolanie, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

§ 344 Marenie spravodlivosti

(1) Kto v konaní pred súdom alebo v trestnom konaní

a) predloží dôkaz, o ktorom vie, že je sfaľovaný alebo pozmenený, na účel použiť ho ako pravý,

b) falšuje, pozmení alebo marí dôkaz, alebo bráni v získaní dôkazu,

c) marí alebo bráni prítomnosti alebo výpovedi strany trestného konania, účastníka súdneho konania, alebo ich zástupcov v konaní, svedka, znalca, tlmočníka alebo prekladateľa, alebo

d) použije násilie, hrozbu násilia alebo hrozbu inej ťažkej ujmy, aby pôsobil na sudcu, stranu trestného konania, účastníka súdneho konania, svedka, znalca, tlmočníka, prekladateľa alebo na orgán činný v trestnom konaní,

potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až sedem rokov.

(2) Odňatím slobody na tri roky až deväť rokov sa páchatel potrestá, ak čin uvedený v odseku 1 spácha

a) v úmysle sebe alebo inému zadovážiť značný prospech alebo spôsobiť značnú škodu alebo iný obzvlášť závažný následok,

b) v úmysle zmariť alebo sťažiť inému uplatnenie jeho základných práv a slobôd,

c) z osobitného motívu,

d) ako verejný činiteľ alebo iná osoba v súvislosti s výkonom svojho zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie, alebo

e) ako osoba vykonávajúca právomoc orgánu riadenia a správy súdov.

§ 345 Krivé obvinenie

(1) Kto iného lživo obviní z trestného činu v úmysle privodiť jeho trestné stíhanie, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až šesť rokov.

(2) Odňatím slobody na tri roky až deväť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) z osobitného motívu, alebo

b) verejne.

(3) Odňatím slobody na štyri roky až jedenásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním značnú škodu alebo iný obzvlášť závažný následok.

§ 346 Krivá výpoveď a krivá prisaha

(1) Kto ako svedok v konaní pred súdom alebo v trestnom konaní alebo na účely trestného konania v cudzine pred prokurátorom alebo policajtom, alebo pred sudcom medzinárodného orgánu uznaného Slovenskou republikou uvedie nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie, alebo kto takú okolnosť zamlčí, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až šesť rokov.

(2) Kto v trestnom konaní pred súdom alebo na účely trestného konania v cudzine po zložení prisahy uvedie nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie, alebo takú okolnosť zamlčí, potrestá sa odňatím slobody na dva roky až šesť rokov.

(3) Odňatím slobody na tri roky až deväť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

a) závažnejším spôsobom konania, alebo

b) z osobitného motívu.

(4) Odňatím slobody na štyri roky až jedenásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 a spôsobí ním značnú škodu alebo iný obzvlášť závažný následok.

§ 347 Nepravdivý znalecký posudok, tlmočnický úkon a prekladateľský úkon

(1) Kto ako znalec, tlmočník alebo prekladateľ

a) pred súdom, prokurátorom alebo policajtom v trestnom konaní alebo pred súdom v civilnom procese a v správnom súdnom procese, alebo v exekučnom konaní, alebo v konaní pred orgánom verejnej správy, alebo pred rozhodcovským súdom uvedie nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie, alebo takú okolnosť zamlčí, alebo

b) pri podávaní znaleckého posudku alebo vykonávaní tlmočnického alebo prekladateľského úkonu na podklade zmluvy inému spôsobí malú škodu tým, že uvedie nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre osobu, ktorej sa znalecký posudok alebo tlmočnický alebo prekladateľský úkon týka, alebo má podstatný význam pre rozhodnutie, ktorého je znalecký posudok alebo tlmočnický alebo prekladateľský úkon podkladom, alebo ak takú okolnosť zamlčí,

potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až šesť rokov.

(2) Odňatím slobody na tri roky až deväť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) závažnejším spôsobom konania, alebo

b) z osobitného motívu.

(3) Odňatím slobody na štyri roky až jedenásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním značnú škodu alebo iný obzvlášť závažný následok.

Marenie výkonu úradného rozhodnutia

§ 348

(1) Kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že

a) bez povolenia a bez vážneho dôvodu sa počas výkonu trestu zákazu pobytu zdržiava v mieste alebo obvode, na ktorý sa tento trest vzťahuje, alebo nedodržiava obmedzenia a povinnosti, ktoré mu uložil súd v súvislosti s výkonom tohto trestu,

b) bez vážneho dôvodu nenastúpi výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,

c) zúčastní sa na verejnom podujatí, na ktoré sa vzťahuje trest zákazu účasti na verejných podujatiach alebo nedodržiava obmedzenia a povinnosti, ktoré mu súd uložil v súvislosti s výkonom tohto trestu,

d) vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti,

e) napriek právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým sa zakazuje prijímať dotácie, subvencie alebo pomoc a podporu poskytovaných z fondov Európskej únie, sa uchádza alebo prijme dotáciu, subvenciu alebo pomoc a podporu poskytovaných z fondov Európskej únie, alebo napriek právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým sa zakazuje účasť vo verejnom obstarávaní, sa zúčastní verejného obstarávania,

f) dopustí sa závažného konania, aby zmaril účel ochranného liečenia alebo ochrannej výchovy, ktoré mu uložil súd, alebo inak, najmä útekem z ústavu, výkon takých rozhodnutí podstatne sťažuje,

g) dopustí sa závažného konania, aby zmaril účel väzby alebo trestu,

h) dopustí sa závažného alebo opakovaného konania, aby zmaril vykázanie zo spoločného obydlija vydané podľa osobitného predpisu alebo na základe neodkladného opatrenia súdu,

i) dopustí sa závažného alebo opakovaného konania, aby zmaril zákaz alebo obmedzenie kontaktu, vstupu alebo priblíženia sa vydané a osvedčené podľa osobitného predpisu alebo vydané na základe rozhodnutia súdu v civilnom procese,

j) bez povolenia a bez vážneho dôvodu sa neoprávnene zdržiava na území Slovenskej republiky, hoci mu bol uložený trest vyhostenia alebo mu bol pobyt na území Slovenskej republiky zakázaný,

k) dopustí sa závažného konania, ktorým marí výkon uloženého ochranného dohľadu, alebo

l) napriek právoplatnému rozhodnutiu, ktorým sa zakazuje pokračovať v prácach, úpravách alebo v uskutočňovaní stavby alebo jej zmeny, vykonáva práce, úpravy alebo inak pokračuje v uskutočňovaní stavby alebo jej zmeny, pričom nejde o jednoduchú stavbu alebo drobnú stavbu podľa stavebných predpisov,

potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

(2) Kto zmarí alebo podstatne sťaží v trestnom konaní výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že

a) zničí, poškodí, urobí neupotrebiteľnou, zatají, odcudzí alebo odstráni vec, ktorej sa také rozhodnutie týka, alebo

b) ujde stráži, z väzby alebo z výkonu trestu odňatia slobody alebo pri takom úteku inému pomáha,

potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až šesť rokov.

§ 349

Kto po tom, čo sa proti nemu bezvýsledne použili opatrenia v civilnom procese smerujúce k výkonu rozhodnutia súdu alebo súdom schválenej dohody o výchove maloletých detí, marí výkon takého rozhodnutia alebo dohody alebo kto marí výkon neodkladného opatrenia uloženého v civilnom procese na ochranu osôb ohrozených násilím alebo vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až šesť rokov.

§ 350 Marenie výkonu rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky

Kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky tým, že nesplní povinnosť vyplývajúcu z jeho rozhodnutia, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

§ 351 Marenie prípravy a priebehu volieb a referenda

(1) Kto inému násilím alebo hrozbou násilia, alebo ľst'ou bráni vo výkone ústavného práva voliť, alebo hlasovať v referende, alebo iného takým spôsobom k výkonu takýchto ústavných práv núti, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až štyri roky.

(2) Rovnako ako v odseku 1 sa potrestá ten, kto v súvislosti s výkonom ústavných práv uvedených v odseku 1

a) vedome nesprávne sčíta hlasy alebo poruší tajnosť hlasovania, alebo

b) inak hrubým spôsobom marí výkon týchto ústavných práv.

(3) Odňatím slobody na jeden rok až sedem rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

a) závažnejším spôsobom konania,

b) ako verejný činiteľ,

c) z osobitného motívu, alebo

d) verejne.

§ 352 Falšovanie a pozmeňovanie verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky

(1) Kto verejnú listinu, úradnú pečať, úradnú uzáveru, úradný znak, úradnú značku alebo ciachu falšuje, podstatne pozmení ich obsah v úmysle, aby sa použili ako pravé, alebo ich použije ako pravé, alebo si ich nechá vyhotoviť s úmyslom použiť ich ako pravé, potrestá sa odňatím slobody až na štyri roky.

(2) Rovnako ako v odseku 1 sa potrestá ten, kto dosiahne vydanie pravej verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku, úradnej značky alebo ciachy na základe aj nepravých podkladov.

(3) Odňatím slobody na jeden rok až šesť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom.

(4) Odňatím slobody na tri roky až deväť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

a) a spôsobí ním značnú škodu, alebo

b) z osobitného motívu.

(5) Odňatím slobody na štyri roky až jedenásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 a spôsobí ním škodu veľkého rozsahu alebo iný obzvlášť závažný následok.

(6) Odňatím slobody na sedem rokov až trinásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 ako člen nebezpečného zoskupenia.

(7) Ochrana podľa odsekov 1 až 6 sa poskytuje aj cudzozemským verejným listinám, úradným pečatiam, úradným uzáverám, úradným značkám alebo úradným znakom.

§ 352a Falšovanie a vyhotovenie nepravdivej zdravotnej dokumentácie

(1) Kto falšuje zdravotnú dokumentáciu alebo zámerne vyhotoví nepravdivú zdravotnú dokumentáciu v úmysle použiť ju ako pravú v konaní pred orgánom verejnej moci, alebo ju použije ako pravú v konaní pred orgánom verejnej moci, alebo kto si nechá takúto zdravotnú dokumentáciu vyhotoviť v úmysle použiť ju ako pravú v konaní pred orgánom verejnej moci,

alebo použije takúto zdravotnú dokumentáciu ako pravú v konaní pred orgánom verejnej moci, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

(2) Odňatím slobody na šesť mesiacov až štyri roky sa páchateľ potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) a získa ním pre seba alebo pre iného väčší prospech,

b) a spôsobí ním väčšiu škodu,

c) ako zdravotnícky pracovník,

d) závažnejším spôsobom konania, alebo

e) z osobitného motívu.

(3) Odňatím slobody na jeden rok až šesť rokov sa páchateľ potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a

a) získa ním pre seba alebo pre iného značný prospech, alebo

b) spôsobí ním značnú škodu.

(4) Odňatím slobody na tri roky až deväť rokov sa páchateľ potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a

a) získa ním pre seba alebo pre iného veľký prospech, alebo

b) spôsobí ním škodu veľkého rozsahu.

§ 353 Ohrozenie dôvernej skutočnosti a vyhradenej skutočnosti

(1) Kto vyzvedá skutočnosť utajovanú na ochranu záujmov Slovenskej republiky alebo na ochranu záujmov iného štátu, medzinárodnej organizácie, nadnárodnej organizácie alebo združenia štátov, na ochranu záujmov ktorých sa Slovenská republika zaviazala, označenú podľa zákona stupňom utajenia Dôverné alebo Vyhradené, s cieľom vyzradiť ju nepovolanej osobe, alebo kto s takým cieľom zbiera údaje obsahujúce takú utajovanú skutočnosť, alebo kto takú utajovanú skutočnosť nepovolanej osobe úmyselne vyzradí, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

(2) Kto utajovanú skutočnosť uvedenú v odseku 1 vyzvedá s úmyslom vyzradiť ju do cudziny alebo kto takú utajovanú skutočnosť úmyselne do cudziny vyzradí, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až štyri roky.

§ 354 Násilné prekročenie štátnej hranice

(1) Kto prekročí štátnu hranicu za použitia násilia alebo hrozby bezprostredného násilia, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až deväť rokov.

(2) Odňatím slobody na sedem rokov až trinásť rokov sa páchateľ potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) závažnejším spôsobom konania,

b) najmenej s dvoma osobami, alebo

c) tým, že taký čin zorganizuje.

(3) Odňatím slobody na štrnásť rokov až dvadsať rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) a spôsobí ním ťažkú ujmu na zdraví alebo smrť, alebo
- b) za krízovej situácie.

(4) Odňatím slobody na dvadsaťjeden rokov až dvadsaťpäť rokov alebo trestom odňatia slobody na doživotie sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) a spôsobí ním ťažkú ujmu na zdraví viacerým osobám alebo smrť viacerých osôb, alebo
- b) ako vojak za krízovej situácie.

Prevádzачstvo

§ 355

(1) Kto pre osobu, ktorá nie je štátnym občanom Slovenskej republiky alebo osobou s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, organizuje nedovolené prekročenie štátnej hranice Slovenskej republiky alebo prechod cez jej územie, alebo také konanie umožní, alebo v ňom pomáha, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

(2) Kto v úmysle získať pre seba alebo iného priamo či nepriamo finančnú výhodu alebo inú materiálnu výhodu pre osobu, ktorá nie je štátnym občanom Slovenskej republiky alebo osobou s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky,

- a) organizuje nedovolené prekročenie štátnej hranice Slovenskej republiky alebo prechod cez jej územie, alebo také konanie umožní, alebo v ňom pomáha, alebo
- b) na účel podľa písmena a) vyrobí, zaobstará, poskytne alebo drží falošný cestovný doklad alebo falošný doklad totožnosti,

potrestá sa odňatím slobody na sedem rokov až desať rokov.

(3) Odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

- a) a získa ním pre seba alebo iného väčší prospech,
- b) z osobitného motívu,
- c) spôsobom, ktorý môže ohroziť životy a zdravie prevádzaných osôb alebo znamená neľudské zaobchádzanie alebo ponižujúce zaobchádzanie, alebo zneužívanie prevádzaných osôb, alebo
- d) závažnejším spôsobom konania.

(4) Odňatím slobody na dvanásť rokov až dvadsať rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

- a) a spôsobí ním ťažkú ujmu na zdraví alebo smrť,
- b) a získa ním pre seba alebo iného značný prospech, alebo
- c) ako člen nebezpečného zoskupenia.

(5) Odňatím slobody na pätnásť rokov až dvadsaťpäť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

- a) a spôsobí ním ťažkú ujmu na zdraví viacerým osobám alebo smrť viacerých osôb,
- b) a získa ním prospech veľkého rozsahu, alebo
- c) za krízovej situácie.

§ 356

Kto v úmysle získať pre seba, alebo iného priamo či nepriamo finančnú výhodu, alebo inú materiálnu výhodu osobe, ktorá nie je občanom Slovenskej republiky alebo občanom iného členského štátu Európskej únie alebo občanom zmluvného štátu Dohody o Európskom hospodárskom priestore, alebo nemá trvalý pobyt na ich území, umožní, alebo pomáha zotrvať, alebo sa nedovolené zamestnať na území Slovenskej republiky, iného členského štátu Európskej únie alebo zmluvného štátu Dohody o Európskom hospodárskom priestore, potrestá sa odňatím slobody na dva roky až deväť rokov.

§ 357 Nedovolené prekročenie štátnej hranice

Kto poruší predpisy o medzinárodných letoch tým, že vznikne vzdušným dopravným prostriedkom na územie Slovenskej republiky, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až štyri roky.

§ 358 Vzbura väzňov

(1) Kto sa zúčastní na odpore skupiny väzňov proti dozornému orgánu, jeho rozkazu alebo väzenskému poriadku, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až sedem rokov.

(2) Odňatím slobody na štyri roky až dvanásť rokov sa páchatel potrestá, ak čin uvedený v odseku 1 zorganizuje.“.”.

***Odôvodnenie:** Navrhuje sa zvýšenie sadzieb trestných činov podľa ôsmej hlavy trestného poriadku.*

8. V čl. I sa vypúšťajú body 142 až 162.

Nasledujúce body sa primerane prečísľujú.

***Odôvodnenie:** Navrhuje sa vypustiť predmetné ustanovenia v nadväznosti na predchádzajúci bod.*

9. V čl. II bod 1 znie:

„1. § 1 vrátane nadpisu znie:

„§ 1 Predmet zákona

Trestný poriadok upravuje postup orgánov činných v trestnom konaní a súdov tak, aby trestné činy boli náležite zistené, ich páchatelia boli podľa zákona spravodlivo potrestaní a výnosy z trestnej činnosti boli odňaté a následok trestného činu odstránený, pričom treba rešpektovať základné práva a slobody fyzických osôb a právnických osôb.“.”.

***Odôvodnenie:** Navrhuje sa zrealizovanie výšky malej škody na účely Trestného zákona. Zároveň sa navrhuje zachovať násobky malej škody na určenie väčšej škody, značnej škody a škody veľkého rozsahu.*

10. V čl. II bod 7 znie:

„7. V § 10 odsek 19 znie:

„(19) Agent je príslušník Policajného zboru alebo príslušník polície iného štátu, ktorý na základe príkazu prokurátora alebo súdu prispieva k odhaľovaniu, zisťovaniu a usvedčovaniu páchateľov zločinu, trestných činov uvedených v treťom diele ôsmej hlavy osobitnej časti Trestného zákona (ďalej len „korupcia“), trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa a trestného činu legalizácie výnosu z trestnej činnosti podľa § 233 a 234 Trestného zákona. Pri odhaľovaní, zisťovaní a usvedčovaní páchateľov korupcie, trestného činu úkladnej vraždy podľa § 144 alebo trestných činov terorizmu môže byť agentom aj iná osoba ako príslušník Policajného zboru ustanovená prokurátorom na návrh policajta alebo príslušníka Policajného zboru povereného ministrom vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „minister vnútra“).“.

***Odôvodnenie:** Navrhovaná zmena vychádza z požiadavky aplikačnej praxe v dôsledku judikatúry Najvyššieho súdu SR.*

11. V čl. II sa za bod 7 vkladá nový bod 8, ktorý znie:

„8. § 10 sa dopĺňa odsekom 23, ktorý znie:

„(23) Mediáciou sa na účely tohto zákona rozumie mimosúdne riešenie sporu medzi obvineným a poškodeným sprostredkované probačným a mediačným úradníkom, ktorého cieľom je najmä vysporiadanie sa s následkami trestného činu a uzavretie dohody o náhrade škody alebo spôsobe odstránenia následku trestného činu alebo inom odškodnení.“.

Následujúce body sa primerane prečísľujú.

***Odôvodnenie:** Na účely plnohodnotného postavenia v prostredí trestnej politiky sa definuje mediačná činnosť v trestnom konaní. Odborná, ale aj laická verejnosť najčastejšie inklinuje k pomenovaniu mediácie v trestných veciach ako alternatívnej a neautoritatívnej forme mimosúdneho riešenia sporov medzi poškodeným a obvineným, pričom jej cieľom je spoločné hľadanie vyhovujúceho a obojstranne uspokojivého riešenia, ktorým sa zmierni alebo zníži aktuálne existujúci konflikt vo vzťahu k spáchanému trestnému činu.*

12. V čl. II sa za bod 9 vkladajú nové body 10 a 11, ktoré znejú:

„10. § 23 vrátane nadpisu znie:

„§ 23 Odňatie a prikázanie veci

(1) Z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

(2) Ak súdom uvedeným v odseku 1 je Špecializovaný trestný súd, iným súdom toho istého druhu a stupňa sa rozumie krajský súd podľa osobitného predpisu.

(3) Návrh strany na odňatie a prikázanie veci nebráni vykonaniu nariadeného úkonu trestného konania, ak podľa súdu návrh neobsahuje dôležitý dôvod podľa odseku 1. Návrh je strana povinná podať bez meškania, len čo sa dozvedela o dôvodoch na odňatie. O návrhu strany, ktorý je založený na tých istých dôvodoch, pre ktorý už bolo rozhodnuté, alebo ktorý nebol podaný bezodkladne, alebo ktorý nie je odôvodnený, alebo ktorý je odôvodnený len procesným postupom súdu alebo všeobecnou námietkou proti všetkým sudcom daného súdu, sa nekoná.“.

11. § 28 vrátane nadpisu znie:

„§ 28 Tlmočník a prekladateľ

- (1) Ak je potrebné pretlmočiť obsah výpovede alebo ak osoba uvedená v § 2 ods. 20 vyhlási, že nerozumie jazyku, v ktorom sa konanie vedie alebo nehovorí týmto jazykom, priberie sa tlmočník opatrením. Tlmočníkom môže byť výnimočne aj zapisovateľ. Ak obvinený využije svoje právo podľa § 2 ods. 20, pribratý tlmočník pretlmočí na jeho žiadosť aj jeho poradu s obhajcom v priebehu alebo v priamej súvislosti s procesným úkonom, s podaním opravného prostriedku alebo s inými procesnými podaniami.
- (2) Tlmočník sa priberie aj vtedy, ak osoba uvedená v § 2 ods. 20 síce vyhlási, že rozumie jazyku, v ktorom sa vedie konanie, avšak orgán, ktorý úkon vykonáva zistí, že jazykové schopnosti tejto osoby nie sú dostatočné k riadnemu uplatneniu jej práv v jazyku, v ktorom sa vedie konanie; o pribratí tlmočníka sa v takomto prípade rozhodne uznesením, proti ktorému je prípustná sťažnosť.
- (3) Ak si osoba podľa § 2 ods. 20 zvolí jazyk, na ktorý nie je v zozname tlmočníkov zapísaný žiadny tlmočník alebo vec neznesie odklad a zapísaní tlmočníci sú nedosiahnuteľní, priberie orgán činný v trestnom konaní alebo súd tlmočníka na úradný jazyk štátu, ktorého je táto osoba štátnym občanom, alebo v ktorom má bydlisko a ktorému táto osoba rozumie.
- (4) Ak je potrebné preložiť zápisnicu o výpovedi alebo inú písomnosť, priberie sa prekladateľ opatrením. Ustanovenia odsekov 2 a 3 sa použijú primerane. Obvinenému sa písomne preloží uznesenie o vznesení obvinenia, uznesenie o vzatí obvineného do väzby, obžaloba, dohoda o vine a treste a návrh na jej schválenie, rozsudok, trestný rozkaz, rozhodnutie o odvolaní a rozhodnutie o podmienечnom zastavení trestného stíhania; tohto práva sa môže obvinený výslovne vzdať, o čom musí byť poučený, rovnako ako o dôsledkoch vzdania sa tohto práva. Ak sa takéto rozhodnutie týka viacerých obvinených, preloží sa obvinenému len tá časť rozhodnutia, ktorá sa ho týka pokiaľ ju možno oddeliť od ostatných výrokov rozhodnutia a ich odôvodnení. Preklad rozhodnutia a jeho doručenie zabezpečuje orgán, o ktorého rozhodnutie ide.
- (5) Na žiadosť obvineného alebo aj bez takej žiadosti rozhodne orgán, pred ktorým sa konanie vedie, že sa obvinenému okrem rozhodnutí uvedených v odseku 4 písomne preloží aj iná písomnosť, ak je to nevyhnutné pre zaručenie spravodlivého procesu, najmä pre riadne uplatnenie práva na obhajobu, a to v rozsahu určenom týmto orgánom. Vo veciach patriacich do pôsobnosti Európskej prokuratúry môžu byť za účelom prekladu a tlmočenia využité prekladateľské služby Európskej únie. Ak orgán, pred ktorým sa konanie vedie, nevyhoví takejto žiadosti obvineného, rozhodne o tom uznesením, proti ktorému môže obvinený podať sťažnosť. Namiesto písomného prekladu podľa prvej vety možno takúto písomnosť alebo jej podstatný obsah pretlmočiť, ak to nemá vplyv na spravodlivosť procesu. Táto skutočnosť sa poznamená v zápisnici o úkone tak, aby bolo zrejmé, či sa pretlmočila celá písomnosť alebo ktorá jej časť. Ustanovenie prvej vety sa nepoužije, ak už bola písomnosť alebo jej podstatný obsah obvinenému pretlmočený alebo ak obvinený po poučení prehlási, že preklad takejto písomnosti nepožaduje.
- (6) Poškodenému sa písomne preloží rozsudok, trestný rozkaz, rozhodnutie o odvolaní, rozhodnutie o podmienечnom zastavení trestného stíhania a upovedomenie o hlavnom pojednávaní. Ak je oznamovateľom podľa § 196 poškodený, na jeho žiadosť sa mu písomne

preloží aj písomné potvrdenie o prijatí trestného oznámenia. Preklad rozhodnutia a písomného potvrdenia o prijatí trestného oznámenia a ich doručenie zabezpečuje orgán, o ktorého rozhodnutie ide alebo ktorý prijal trestné oznámenie.

(7) Na žiadosť poškodeného alebo aj bez takej žiadosti rozhodne orgán, pred ktorým sa konanie vedie, že sa poškodenému okrem rozhodnutí uvedených v odseku 6 písomne preloží aj iná písomnosť, ak je to nevyhnutné k riadnemu uplatneniu práv poškodeného v trestnom konaní, a to v rozsahu určenom týmto orgánom. Ak orgán, pred ktorým sa konanie vedie, nevyhovie takejto žiadosti poškodeného, rozhodne o tom uznesením, proti ktorému môže poškodený podať sťažnosť. Namiesto písomného prekladu podľa prvej vety možno takúto písomnosť alebo jej podstatný obsah pretlmočiť, ak to nemá vplyv na spravodlivosť procesu. Táto skutočnosť sa poznamená v zápisnici o úkone tak, aby bolo zrejmé, či sa pretlmočila celá písomnosť alebo len jej časť a ktorá. Ustanovenie prvej vety sa nepoužije, ak už boli písomnosť alebo jej podstatný obsah poškodenému pretlmočené alebo ak poškodený po poučení vyhlási, že preklad takejto písomnosti nepožaduje.

(8) Pokiaľ sa na zaručenie spravodlivého procesu nevyžaduje fyzická prítomnosť tlmočníka a nepodari sa zabezpečiť tlmočníka pre jazyk, ktorému osoba uvedená v § 2 ods. 20 dostatočne rozumie, možno v odôvodnených prípadoch tlmočenie zabezpečiť aj prostredníctvom technických zariadení určených na prenos obrazu a zvuku (ďalej len „videokonferenčné zariadenie“).

(9) Za podmienok uvedených v odseku 1 je osobe, ktorá je zadržaná alebo zatknutá, potrebné preložiť tiež poučenie o jej právach podľa § 34 ods. 6. Ak preklad poučenia nie je k dispozícii, poučenie sa jej pretlmočí; preklad písomného poučenia sa takejto osobe poskytne bez zbytočného odkladu.““.

Nasledujúce body sa primerane prečislujú.

Odôvodnenie: K bodu 10: Návrh má prispieť k zrýchleniu trestného konania odstránením zbytočných obštrukcií, ku ktorým v súčasnosti dochádza obchádzaním postupu podľa § 31 a § 32, ktorý jasne a striktné vylučuje z úspešného uplatnenia námietky zaujatosti procesný postup súdu alebo nekonkretizované námietky, cez podanie návrhu na odňatie a prikázanie veci podľa § 23. Zároveň sa určuje, že takýto návrh nebráni vykonaniu nariadeného úkonu trestného konania, strana je povinná ho podať bez meškania, len čo sa dozvedela o dôvodoch, a že o návrhu strany, ktorý je založený na tých istých dôvodoch, pre ktorý už bolo rozhodnuté, alebo ktorý nebol podaný bezodkladne, alebo ktorý nie je odôvodnený, alebo ktorý je odôvodnený len procesným postupom súdu alebo všeobecnou námietkou proti všetkým sudcom daného súdu, sa nekoná. Navrhovanou zmenou sa zároveň zosúladia dôvody na odňatie veci s úpravou vylúčenia sudcu pre námietku zaujatosti. Zmenou sa zároveň aj premietne do právnej úpravy zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu SR, v zmysle ktorého sa o takýchto obštrukčných návrhoch na odňatie veci súdu nekoná.

K bodu 11: Európska prokuratúra bude bežne využívať pri svojej činnosti aj iný ako slovenský jazyk a bolo by aj nerentabilné, aby sa na preklad písomností (iných ako rozhodnutí) resp. na pretlmočenie ich obsahu, formálne priberal vždy prekladateľ, keď je možné využiť služby prekladateľskej agentúry EÚ.

13. V čl. II bod 12 znie:

„12. § 32 znie:

„§ 32

Ak z dôvodov uvedených v § 31 ods. 1 oznámi svoju zaujatosť sudca alebo prísediaci, o vylúčení rozhodne nadriadený súd v senáte. O vylúčení sudcu odvolacieho súdu alebo dovolacieho súdu rozhodne iný senát tohto súdu, o vylúčení sudcu pre prípravné konanie rozhodne predseda senátu nadriadeného súdu. Ak sudca alebo prísediaci je vylúčený z dôvodov uvedených v § 31 ods. 2 alebo 4, nahradí ho iný sudca určený na zastupovanie rozvrhom práce; prísediaceho nahradí iný prísediaci podľa pokynu predsedu senátu. Ak z dôvodov uvedených v § 31 ods. 1 oznámi svoju zaujatosť probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník alebo asistent prokurátora alebo ak je taká pomocná osoba vylúčená z dôvodov uvedených v § 31 ods. 2 alebo 4, alebo ak z dôvodov uvedených v § 31 vznesie námietku zaujatosti takej osoby strana, o vylúčení rozhodne predseda senátu alebo v prípravnom konaní prokurátor, v ktorého veci je taká osoba činná. Ak z dôvodov uvedených § 31 ods. 1 oznámi svoju zaujatosť prokurátor, o vylúčení rozhodne bezprostredne nadriadený prokurátor. Ak z dôvodov uvedených v § 31 ods. 1 oznámi svoju zaujatosť policajt, o vylúčení rozhodne bezprostredne nadriadený tohto policajta; proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

(2) Ak z dôvodov uvedených v § 31 oznámi svoju zaujatosť zapisovateľ alebo vznesie námietku jeho zaujatosti strana, o vylúčení rozhodne orgán, ktorý ho na spísanie zápisnice o úkone pribral, v konaní pred súdom predseda senátu.

(3) O vylúčení z dôvodov uvedených v § 31 na základe námietky vznesenej niektorou zo strán v iných prípadoch ako podľa odseku 2 rozhoduje orgán, ktorého sa tieto dôvody týkajú. O tom, či je vylúčený sudca alebo prísediaci, ktorý rozhoduje v senáte, rozhodne tento senát. Ak tento orgán zároveň oznámi svoju zaujatosť, prvá a druhá veta tohto odseku sa nepoužije a postupuje sa primerane podľa odseku 1, pričom orgán rozhodujúci o vylúčení prihliadne aj na dôvody vznesené stranou.

(4) Proti rozhodnutiu podľa odsekov 2 a 3 je prípustná sťažnosť, po jej podaní sa vykoná len nariadený úkon trestného konania s výnimkou rozhodovania vo veci samej a úkon, ktorého nevykonanie by mohlo ohroziť účel trestného konania. Ak je výsledkom tohto úkonu uznesenie a proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, má sa za to, že strana podala sťažnosť popri sťažnosti proti rozhodnutiu podľa odseku 2 alebo 3; vziať späť možno len obe sťažnosti spoločne. O sťažnosti proti uzneseniu, ktoré je výsledkom úkonu, sa rozhodne až po rozhodnutí o sťažnosti proti rozhodnutiu podľa odseku 2 alebo 3.

(5) O sťažnosti proti rozhodnutiu podľa odsekov 2 a 3 rozhoduje

- a) bezprostredne nadriadený policajt, ak ide o rozhodnutie policajta,
- b) bezprostredne nadriadený prokurátor, ak ide o rozhodnutie prokurátora,
- c) nadriadený súd v senáte, ak ide o rozhodnutie samosudcu, predsedu senátu, senátu súdu prvého stupňa alebo sudcu pre prípravné konanie, alebo
- d) iný senát odvolacieho súdu, dovolacieho súdu alebo nadriadeného súdu konajúceho o sťažnosti proti rozhodnutiu sudcu pre prípravné konanie, ak ide o rozhodnutie senátu odvolacieho súdu alebo dovolacieho súdu, alebo senátu nadriadeného súdu.

(6) O námietke zaujatosti strany, ktorá je založená na tých istých dôvodoch, pre ktoré už raz bolo o takej námietke rozhodnuté, alebo ktorá nebola vznesená bezodkladne podľa § 31 ods. 5 alebo ak je dôvodom námietky len procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu v konaní, sa nekoná; to platí aj o námietke, ktorá je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31.

Odôvodnenie: *Precizuje sa právna úprava v záujme odstránenia aplikačných nejasností.*

14. V čl. II sa vypúšťa bod 13.

Nasledujúce body sa primerane prečísľujú.

Odôvodnenie: *Legislatívno-technická zmena v nadväznosti na úpravu § 32.*

15. V čl. II sa vypúšťa bod 14.

Nasledujúce body sa primerane prečísľujú.

Odôvodnenie: *Legislatívno-technická zmena v nadväznosti na úpravu § 32.*

16. V čl. II sa vypúšťa bod 15.

Nasledujúce body sa primerane prečísľujú.

Odôvodnenie: *Legislatívno-technická zmena v nadväznosti na úpravu § 32.*

17. V čl. II sa za bod 19 vkladajú nové body 20 a 21, ktoré znejú:

„20. V § 44 sa vypúšťa odsek 8.

21. § 46 vrátane nadpisu znie:

„§ 46 Oprávnenia poškodeného a uplatnenie nároku na náhradu škody

(1) Poškodený je osoba, ktorej bolo trestným činom ublížené na zdraví, spôsobená majetková, morálna alebo iná škoda alebo boli porušené či ohrozené jej iné zákonom chránené práva alebo slobody. Poškodený má právo v prípadoch ustanovených týmto zákonom sa vyjadriť, či súhlasí s trestným stíhaním, má právo uplatniť nárok na náhradu škody, robiť návrhy na vykonanie dôkazov alebo na ich doplnenie, napomáhať orgánom činným v trestnom konaní, predkladať dôkazy, nazerať do spisov a preštudovať ich, zúčastniť sa na hlavnom pojednávaní a na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní alebo o dohode o priznaní viny a prijatí trestu, vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, má právo záverečnej reči a právo podávať opravné prostriedky v rozsahu vymedzenom týmto zákonom. Poškodený má právo sa kedykoľvek v priebehu trestného konania informovať o stave trestného konania. Informáciu poskytne orgán činný v trestnom konaní alebo súd, ktorý vo veci koná; na tento účel sa poškodenému poskytnú potrebné kontaktné údaje. Informácia o stave konania sa neposkytne, ak by poskytnutím takej informácie mohol byť zmarený účel trestného konania.

(2) Poškodený je povinný najneskôršie na začiatku prvého výsluchu uviesť adresu, na ktorú sa mu majú písomnosti doručovať vrátane písomností určených do vlastných rúk, ako aj spôsob doručovania s tým, že ak túto adresu alebo spôsob doručovania zmení, musí takú skutočnosť bez meškania oznámiť príslušnému orgánu; o doručovaní a následkoch s tým spojených orgán činný v trestnom konaní poškodeného poučí.

(3) Poškodený, ktorému bola trestným činom spôsobená škoda, má nárok na náhradu škody. Poškodený je tiež oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu; poškodený svoj nárok uplatní do skončenia vyšetrovania, alebo najneskôr na prvom hlavnom pojednávaní, na ktorom je vysluchnutý, tak aby bolo možné vykonať objasnenie veci aj vo vzťahu k nároku na náhradu škody. Z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje. Ak bola trestným činom spôsobená škoda na finančných prostriedkoch tvoriacich štátny rozpočet, rozpočet Európskej únie, rozpočet spravovaný Európskou úniou, rozpočet verejnoprávnej inštitúcie, rozpočet štátneho fondu, rozpočet vyššieho územného celku, rozpočet obce, nárok na náhradu škody môže uplatňovať subjekt, v ktorého pôsobnosti je správa rozpočtu. Na tento účel sa škodou rozumie aj skrátená, neodvedená alebo nezaplatená daň alebo poistné, neoprávnene vrátená daň z pridanej hodnoty alebo spotrebná daň, nenávratný finančný príspevok, subvencia, dotácia, alebo iné plnenie z uvedeného rozpočtu, a to až do výšky akej neboli rozpočtu vrátené.

(4) Návrh podľa odseku 3 nemožno podať, ak bolo o nároku už rozhodnuté v civilnom procese alebo inom príslušnom konaní.

(5) Ak poškodený chce uplatniť dôkazy, ktoré sú mu známe, návrh na ich vykonanie musí predložiť v prípravnom konaní prokurátorovi alebo policajtovi a pred súdom prvého stupňa súdu najneskôršie v priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní. Ak poškodený návrh na vykonanie dôkazov predloží skôr, súd je povinný takýto návrh bez meškania doručiť prokurátorovi a obvinenému.

(6) Poškodený má právo uplatňovať konkrétne návrhy na účely uzavretia zmieru alebo dohody s páchatelom; tieto návrhy môže uplatňovať aj prostredníctvom probačného a mediačného úradníka.

(7) Poškodený sa môže výslovným vyhlásením písomne alebo ústne do zápisnice pred orgánom činným v trestnom konaní alebo súdom vzdať procesných práv, ktoré mu tento zákon ako poškodenému priznáva.

(8) Poškodený, ktorému hrozí nebezpečenstvo v súvislosti s pobytom obvineného alebo odsúdeného na slobode, má právo požiadať o poskytnutie informácie o

- a) prepustení alebo úteku obvineného z väzby,
- b) prepustení alebo úteku odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody,
- c) prerušení výkonu trestu odňatia slobody,
- d) prepustení alebo úteku odsúdeného z výkonu ochranného liečenia zo zariadenia ústavnej zdravotnej starostlivosti,
- e) zmene formy výkonu ochranného liečenia z ústavného liečenia na ambulantné liečenie, alebo
- f) prepustení alebo úteku odsúdeného z výkonu detencie.

(9) Bez žiadosti poškodeného orgán činný v trestnom konaní alebo súd poskytne poškodenému informácie podľa odseku 8, ak zistí, že poškodenému hrozí nebezpečenstvo v súvislosti s pobytom obvineného alebo odsúdeného na slobode. Poškodený môže svoje

rozhodnutie o práve byť informovaný o skutočnostiach uvedených v odseku 8 zmeniť; na zmenu rozhodnutia poškodeného sa prihliada.

(10) Súd pri uložení obmedzenia podľa § 33a ods. 1 písm. f) alebo g) Trestného zákona informuje poškodeného alebo určenú osobu o možnosti požiadať o vydanie európskeho ochranného príkazu na účely zabezpečenia jej ochrany na území iného členského štátu Európskej únie podľa osobitného predpisu.“.

Nasledujúce body sa primerane prečísľujú.

Odôvodnenie: K bodu 20: Zmena súvisí so zavedením elektronického doručovania do trestného konania. Nakoľko sa obhajcom má obligatórne doručovať do elektronických schránok, nie je už potrebné v prípade, ak má obvinený viacerých obhajcov, z nich vyberať niektorého na doručovanie písomností. Týmto krokom sa zároveň aj posilní obhajoba obvineného.

K bodu 21: Návrh sa snaží riešiť vznik možných problémov, na ktoré upozornila aplikačná prax, v prípadoch trestných činov ako napr. branie rukojemníka, vydieračský únos, vydieranie, hrubý nátlak. Možný problém by mohol nastať v prípadoch týchto trestných činov, ak by napr. páchatel uniesol dieťa a kontaktoval rodičov na zaplatenie výkupného. Potom, čo by teda poškodení oznámili takýto trestný čin polícii, už by nemohli pod kontrolou polície napr. odovzdať výkupné a komunikovať s páchatelom, pretože vzhľadom na judikatúru je vylúčené vyslúchať ako svedka osobu, ktorá spolupracuje s políciou, koná pod jej kontrolou, na základe jej pokynov. Vzhľadom na to, bola požiadavka rozšíriť možnosť použitia „agenta civila“ aj na ďalšie trestné činy. Takýto človek je však aj po oznámení trestného činu naďalej poškodený, preto nemôže mať v konaní dvojaké procesné postavenie, a mal by byť vyslúchaný v procesnom postavení svedka – poškodeného, nie agenta, preto v záujme predídienia výkladovým problémom sa rozširuje definícia práv poškodeného.

Návrh presadzuje snahu o posilnenie práv a postavenia poškodeného v rámci trestného konania. Navrhuje sa posunutie striktného termínu na uplatnenie nároku na náhradu škody do skončenia vyšetrovania umožnením uplatniť nárok aj na hlavnom pojednávaní. Zároveň je však potrebné dbať na to, aby bolo možné vykonať dokazovanie aj vo vzťahu k nároku na náhradu škody, preto má byť takýto nárok vznesený čo najskôr, ideálne teda ešte v štádiu vyšetrovania, najneskôr na prvom hlavnom pojednávaní, na ktorom je poškodený vyslúchaný.

Dôvodom doplnenia je umožniť štátnym orgánom, obciam, VÚC, uplatňovať si v trestnom konaní nárok na náhradu škody, ktorá im vznikla napr. pri daňovom podvode, subvenčnom podvode alebo pri rozmanitých podvodoch s eurofondami. V súčasnosti to nie je možné, resp. ak si nárok uplatní a je im v trestnom konaní súdom priznaný, nadriadený súd takýto výrok zruší, pretože v zmysle judikátu Najvyššieho súdu SR uverejneného pod č. 71/2017 tieto nároky nie sú nárokom na náhradu škody, ktorý je možné uplatniť v trestnom konaní podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku v tzv. adhéznom konaní.

Striktné vylúčenie skrátených daní, neoprávnených vratiek DPH, neoprávnených dotácií a pod. z uplatňovania náhrady škody v rámci trestného konania však spôsobilo, že nemôže dôjsť k odčerpaniu výnosu z trestnej činnosti, tieto finančné prostriedky sú

nevymožiteľné a predstavujú tak nenávratnú škodu na verejných financiách. Pritom páchatel' je v trestnom konaní odsúdený, avšak nie je mu uložená povinnosť uhradiť škodu.

V praxi sa veľmi často stáva, že trestné činy, ktorými je poškodený vyššie spomenutý rozpočet sú páchané prostredníctvom nastrčených spoločností, v ktorých figurujú tzv. „biele kone“, pričom postihnutie týchto spoločností napr. daňovými orgánmi v rámci daňového konania je v majorite neúčinné, resp. nemožné (spoločnosti sú veľmi často nemajetné, nekontaktné a slúžia výlučne na neoprávnené uplatňovanie vratiek DPH). Na tejto trestnej činnosti koristia najmä organizátori trestnej činnosti, ktorých v osobitnom, najmä daňovom konaní nie je možné postihnúť. V praxi sa tiež veľmi často stáva, že daňový trestný čin odhalí polícia až po lehote na možnosť vykonania daňovej kontroly, resp. po lehote na možnosť vyrubenia dane v daňovom konaní. Uplynutím tejto lehoty takúto škodu (daň) už ani nie je možné v daňovom konaní vymáhať. Nie je nič neobvyklé, že príslušný orgán, ktorý subvenciu alebo dotáciu poskytol, čaká na skončenie trestného konania, ktoré potvrdí, že došlo k podvodnému konaniu a následne sa musí ešte obrátiť na civilné konanie (v prípadoch spolufinancovania projektov ide fakticky o zmluvný vzťah), čo opäť len predlžuje celý proces a v podstate znemožní akékoľvek reálne vymoženie škody. Nehovoriac o tom, že aj v týchto prípadoch subjekt, ktorý neoprávnenú dotáciu obdržal, medzičasom zanikne.

Uvedená zmena a prelomenie spomínaného judikátu má priamy vplyv na nástroje finančného vyšetrovania a odčerpávania výnosov z trestnej činnosti, keďže aktuálne nie je možné v zmysle judikatúry v týchto prípadoch zaistiť nárok poškodeného prostredníctvom ustanovení Trestného poriadku. Z pohľadu odčerpávania výnosov z trestnej činnosti je pritom irelevantné, či sa týmto výnosom uspokojí poškodený cez náhradu škody alebo prepadne v prospech štátu. Súčasne je potrebné zdôrazniť, že v zmysle Správy z Národného hodnotenia rizík za roky 2011 – 2015 a Správy pre Moneyval, viac ako 70 % nápadu ekonomickej trestnej činnosti tvoria daňové trestné činy a z celkovej spôsobenej škody ekonomickými trestnými činmi pripadá viac ako približne 60 % práve na daňové trestné činy.

Odstraňuje sa nedokonalosť v systematike predpisu a doplnenie súčasného znenia § 82 ods. 5, ktoré v súčasnosti reaguje výlučne na prípady nahradenej väzby do § 46.

18. V čl. II sa za bod 20 vkladá nový bod 21, ktorý znie:

„20. § 48 znie:

„§ 48

(1) Ak je poškodená osoba pozbavená spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jej spôsobilosť na právne úkony obmedzená, vykonáva jej práva podľa tohto zákona jej zákonný zástupca, ktorý môže splnomocniť zastupovaním aj organizáciu na pomoc poškodeným.

(2) V prípadoch, v ktorých zákonný zástupca poškodeného nemôže vykonávať svoje práva uvedené v odseku 1, predseda senátu a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie ustanovia na výkon týchto práv poškodenému opatrovníka z radov advokátov, ktorý koná v rozsahu práv splnomocnenca poškodeného podľa § 54. V prípade trestných činov spáchaných voči blízkej osobe alebo zverenej osobe, ak je poškodeným osoba

mladšia ako 18 rokov, upovedomí v prípravnom konaní orgán činný v trestnom konaní a v konaní pred súdom súd príslušný orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately o začatí trestného konania a ustanovení opatrovníka z radov advokátov. Proti uzneseniu o ustanovení opatrovníka a proti uzneseniu, ktorým sudca pre prípravné konanie zamietol návrh prokurátora na ustanovenie opatrovníka, je prípustná sťažnosť.

(3) Ak poškodený, ktorý je fyzickou osobou, alebo štatutárny orgán poškodeného, ktorý je právnickou osobou, nemôže vykonávať práva poškodeného podľa tohto zákona alebo je nebezpečenstvo z omeškania, predseda senátu a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie ustanoví na výkon týchto práv poškodenému opatrovníka. Proti rozhodnutiu o ustanovení opatrovníka je prípustná sťažnosť.

(4) Ak ide o uplatnenie nároku na náhradu škody, prechádzajú práva, ktoré tento zákon priznáva poškodenému, aj na jeho právneho nástupcu.“.

Nasledujúce body sa primerane prečísľujú.

***Odôvodnenie:** V praxi advokáti ako opatrovníci primárne pokrývajú len zabezpečenie majetkových práv, zároveň je problematické aj upovedomenie orgánov sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, ktoré vyplýva síce z § 7 ods. 1 zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a sociálnej kurately a o zmene a doplnení niektorých zákonov a ich prípadná účasť je možná podľa § 135 ods. 1 Trestného poriadku, ale v prvom kroku nie sú často informovaní o situácii dieťaťa a nedochádza k prepojeniu sociálnych služieb a ich poskytovaní s trestným konaním. Navrhuje sa preto, aby do Trestného poriadku bolo explicitne uvedené, že má byť kontaktovaný/upovedomený orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.*

Zároveň sa precizuje účel a rozsah splnomocnenia advokáta ustanoveného ako opatrovníka poškodenému v týchto prípadoch.

19. V čl. II sa za bod 20 vkladajú nové body 21 až 26, ktoré znejú:

„21. § 54 znie:

„§ 54

(1) Splnomocnenec zúčastnenej osoby alebo poškodeného je oprávnený robiť za zúčastnenú osobu alebo poškodeného návrhy na vykonanie dôkazov, podávať žiadosti a opravné prostriedky; je tiež oprávnený zúčastniť sa všetkých úkonov, na ktorých sa môže zúčastniť zúčastnená osoba alebo poškodený. Splnomocnenec poškodeného má právo uplatňovať konkrétne návrhy na účely uzavretia zmieru alebo dohody s obvineným o náhrade škody; tieto návrhy môže uplatňovať aj prostredníctvom probačného a mediačného úradníka. Splnomocnenec môže za poškodeného uzavrieť zmier alebo dohodu s obvineným o náhrade škody len, ak je na to výslovne splnomocnený.

(2) Ak splnomocnenec zúčastnenej osoby alebo poškodeného chce navrhnúť dôkazy, ktoré sú mu známe, musí návrh na ich vykonanie predložiť súdu prvého stupňa najneskôr v priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní. Ak splnomocnenec zúčastnenej osoby alebo poškodeného návrh na vykonanie dôkazov predloží písomne súdu, súd je povinný s takýmto návrhom oboznámiť prokurátora a obvineného.“.

22. § 54a znie:

„§ 54a

(1) Oznamovateľ je osoba, ktorá podala oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin (ďalej len „trestné oznámenie“). Za oznamovateľa sa nepovažuje osoba, ktorá podala trestné oznámenie o trestnom čine, ktorým nebola poškodená, v čase, kedy sa už začalo prípravné konanie. Oznamovateľom nemôže byť osoba, ktorá má podľa tohto zákona iné procesné postavenie. Týmto ustanovením nie sú dotknuté práva a postavenie osoby ako oznamovateľa podľa osobitného zákona.

(2) Oznamovateľ má okrem iných práv ustanovených týmto zákonom právo robiť návrhy na vykonanie dôkazov alebo na ich doplnenie a predkladať dôkazy. Ustanovenie § 46 ods. 5 a 7 platí rovnako.

(3) Oznamovateľ, ktorému je poskytovaná ochrana podľa osobitného zákona, má právo, aby ho na úkonoch trestného konania sprevádzal zamestnanec Úradu na ochranu oznamovateľov.“

23. § 61a vrátane nadpisu znie:

„§ 61a Zvukový záznam hlavného pojednávania a verejného zasadnutia

Hlavné pojednávanie a verejné zasadnutie v rozsahu, v ktorom sa na verejnom zasadnutí vykonáva dokazovanie sa zaznamenáva aj s využitím technického zariadenia určeného na zaznamenávanie zvuku. Takto vyhotovený záznam sa uchová na nosiči dát, ktorý je súčasťou spisu; záznam možno uchovávať aj iným vhodným spôsobom. Ak sa nosič, na ktorom je zachytená kópia záznamu, uchováva mimo spisu, v zápisnici sa poznačí, kde je uložený. Ak nie je možné vyhotoviť zvukový záznam, použije sa na zaznamenanie priebehu hlavného pojednávania a verejného zasadnutia iné vhodné záznamové zariadenie.“

24. § 62 vrátane nadpisu znie:

„§ 62 Podanie

(1) Podanie sa posudzuje vždy podľa obsahu, aj keď je nesprávne označené. Možno ho urobiť písomne, ústne do zápisnice, telegraficky, telefaxom, elektronickými prostriedkami podpísané s kvalifikovaným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona alebo bez kvalifikovaného elektronického podpisu. Podanie urobené telegraficky, telefaxom alebo elektronickými prostriedkami bez kvalifikovaného elektronického podpisu treba potvrdiť písomne alebo ústne do zápisnice do troch pracovných dní, inak sa o podaní nekoná.

(2) Ak je nesprávne označené podanie podľa obsahu riadnym alebo mimoriadnym opravným prostriedkom alebo sťažnosťou podľa osobitného zákona, orgán, ktorému bolo doručené, ho bez zbytočných odkladov postúpi príslušnému orgánu, ak nie je sám príslušný na jeho vybavenie.

(3) Ak sa trestné oznámenie podáva ústne, treba oznamovateľa poučiť o zodpovednosti za uvedenie vedome nepravdivých údajov vrátane následkov krivého obvinenia, o možnosti a podmienkach poskytnutia ochrany pred neoprávneným postihom v pracovnoprávnom vzťahu podľa osobitného predpisu a vypočuť o okolnostiach, za ktorých bol čin spáchaný, o osobných pomeroch toho, na koho sa oznámenie podáva, o dôkazoch a výške škody a iných následkoch, ktoré boli spôsobené trestným činom; ak je oznamovateľ súčasne poškodeným alebo jeho splnomocnencom, musí sa vypočuť aj o tom, či žiada, aby súd rozhodol o jeho

nároku na náhradu škody v trestnom konaní. Výsluch osoby, ktorá podáva oznámenie, sa má vykonať tak, aby sa získali podklady na ďalšie konanie. Na žiadosť oznamovateľa sa v trestnom oznámení neuvedú údaje o jeho totožnosti. Materiály, ktoré umožňujú zistenie totožnosti takého oznamovateľa, sa ukladajú na prokuratúre. Do spisu sa zakladajú len s jeho súhlasom.

(4) Podanie, ktoré neobsahuje údaje o totožnosti odosielateľa alebo obsahuje nepravdivé údaje o totožnosti odosielateľa sa považuje za anonymné podanie; to platí aj pre trestné oznámenie. Ak z obsahu anonymného podania nevyplýva dôvodné podozrenie, že bol spáchaný trestný čin, orgán činný v trestnom konaní nie je povinný anonymné podanie vybavovať; orgán činný v trestnom konaní postúpi takéto anonymné podanie na prešetrenie jeho obsahu inému orgánu, ak z jeho obsahu vyplýva, že ide o vec, ktorá patrí do pôsobnosti iného orgánu. O postupe s anonymným podaním sa vyhotoví záznam.

(5) Ak bola zápisnica o ústnom trestnom oznámení spísaná na súde, pošle ju súd bez odkladu prokurátorovi alebo policajtovi.

(6) Nejasné podanie, z ktorého nie je zrejmé, akej veci sa týka, nezrozumiteľné podanie, ktoré nie je opravným prostriedkom, ako aj podanie obdobného obsahu ako podanie, ktoré už bolo vybavené alebo o ktorom už bolo rozhodnuté, sa nevybavuje, o čom sa osoba podávajúca podanie upovedomí. Ak osoba podávajúca podanie už bola na možnosť nevybavenia podania upozornená, alebo upovedomená o spôsobe vybavenia obdobného podania, urobí sa len záznam do spisu. Ďalšie podanie obdobného obsahu sa založí do spisu.“.

25. § 65 až 68 vrátane nadpisov znejú:

„§ 65 Doručovanie

(1) Ak nebola písomnosť doručená pri úkone trestného konania, doručí sa spravidla poštou. Ak je adresátom obvinený, alebo poškodený, doručuje sa mu na adresu, ktorú ma evidovanú ako trvalé alebo prechodné bydlisko, ak neuviedol na účel doručovania inú adresu. Ak sa má písomnosť doručiť fyzickej osobe, ktorá je podnikateľom a jej adresa nie je orgánu činnému v trestnom konaní alebo súdu známa, doručuje sa na adresu jej miesta podnikania uvedenú v obchodnom registri alebo v inom registri, v ktorom je zapísaná. Ak je potrebné opakovať úkon alebo odročiť hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie, stačí prítomným osobám, ktoré sa majú na ňom znova zúčastniť, oznámiť nový termín. Obsah oznámenia, ako aj skutočnosť, že tieto osoby nový termín vzali na vedomie, sa poznačí v zápisnici.

(2) V prípade potreby, najmä pri nariadenom predvedení, pri neúspešnosti pokusu doručiť iným spôsobom do vlastných rúk adresátovi zásielku, alebo pri nebezpečenstve, že priesťahom v doručovaní sa pojednávanie zmarí, možno o doručenie požiadať útvar Policajného zboru alebo obec.

(3) Ak nebol adresát zásielky zastihnutý na adrese podľa odseku 1, doručí sa inej dospelej osobe bývajúcej v tom istom byte alebo v tom istom dome, alebo zamestnanej na tom istom pracovisku, ak je ochotná písomnosť prevziať a jej odovzdanie obstaráť. Ak niet takej osoby, písomnosť sa uloží u orgánu, ktorý zásielku doručuje, a adresát sa vhodným spôsobom vyrozumie, kde a kedy si ju môže vyzdvihnúť. Písomnosť sa považuje za doručенú riadne a včas dňom, keď bola uložená, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

- (4) Písomnosť sa považuje za doručení adresátovi aj vtedy, ak sa zásielka vráti z adresy podľa odseku 1, s tým, že adresát je neznámy, a to dňom, keď bola zásielka vrátená orgánu činnému v trestnom konaní alebo súdu, aj keď sa adresát o tom nedozvedel.
- (5) Ak si adresát vyhradí doručovanie zásielok do poštového priechinka, pošta adresátovi oznámi príchod zásielky, možnosť prevzatia a odbernú lehotu na predpísanom tlačive, ktoré vloží do poštového priechinka. Ak si adresát na základe dohody preberá zásielky na pošte a nemá pridelený poštový priechinok, pošta tieto zásielky neoznamuje. V oboch prípadoch sa dátum príchodu zásielky považuje za dátum uloženia. Ak si adresát zásielku nevyzdvihne do troch pracovných dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.
- (6) Písomnosti určené osobám požívajúcim výsady a imunity podľa medzinárodného práva alebo osobám v ich bytoch sa predložia Ministerstvu zahraničných vecí Slovenskej republiky, ktoré zariadi ich doručenie.
- (7) Orgány činné v trestnom konaní a súd sú oprávnení vlastnými prostriedkami a na vlastné náklady vykonávať doručovanie.
- (8) Orgány činné v trestnom konaní a súd môžu písomnosti doručovať obvinenému, poškodenému a jeho splnomocnencovi, oznamovateľovi, zákonnému zástupcovi, zúčastnenej osobe a jej splnomocnencovi, aj elektronickými prostriedkami autorizované kvalifikovaným elektronickým podpisom.
- (9) Obhajcovi, právnickým osobám a orgánom verejnej moci doručujú orgány činné v trestnom konaní a súd písomnosti elektronickými prostriedkami autorizované kvalifikovaným elektronickým podpisom alebo kvalifikovanou elektronickou pečaťou.
- (10) Ak sa doručuje elektronickými prostriedkami, písomnosť sa považuje za doručení riadne a včas dňom, keď bola uložená do elektronickej schránky adresáta, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

§ 66 Doručovanie do vlastných rúk

- (1) Do vlastných rúk sa doručuje
- a) obvinenému obžaloba a predvolanie,
 - b) osobám oprávneným podať proti rozhodnutiu opravný prostriedok rovnopis takéhoto rozhodnutia,
 - c) iná písomnosť, ak to sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník alebo asistent prokurátora z dôležitých dôvodov nariadi.
- (2) Zásielky do vlastných rúk doručí pošta len adresátovi alebo ich vydá osobe, ktorá sa preukáže overeným splnomocnením nie starším ako šesť mesiacov alebo splnomocnením vydaným poštou na preberanie takých zásielok za adresáta.
- (3) Ak nebol adresát zásielky, ktorú treba doručiť do vlastných rúk, zastihnutý na adrese podľa § 65 ods. 1, zásielka sa uloží u orgánu, ktorý zásielku doručuje, a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v určitý deň a hodinu. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží sa písomnosť na pošte alebo orgáne obce a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, kde a kedy si môže zásielku vyzdvihnúť. Ak si

adresát zásielku nevyzdvihne do troch pracovných dní od uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel; toto neplatí, ak ide o doručenie obžaloby uznesenia o podmiennečnom zastavení trestného stíhania a trestného rozkazu obvinenému.

(4) Písomnosť sa považuje za riadne a včas doručeníu adresátovi aj vtedy, ak sa zásielka vráti z adresy podľa § 65 ods.1, s tým, že adresát je neznámy, a to dňom, keď bola zásielka vrátená orgánu činnému v trestnom konaní alebo súdu, aj keď sa adresát o tom nedozvedel; to neplatí, ak ide o doručenie obžaloby, uznesenia o podmiennečnom zastavení trestného stíhania a trestného rozkazu obvinenému.

(5) Ak si adresát vyhradí doručovanie zásielok do poštového priečinku, pošta adresátovi oznámi príchod zásielky, možnosť prevzatia a odbernú lehotu na predpísanom tlačive, ktoré vloží do poštového priečinku. Ak si adresát na základe dohody preberá zásielky na pošte a nemá pridelený poštový priečinok, pošta tieto zásielky neoznamuje. V oboch prípadoch sa dátum príchodu považuje za dátum uloženia. Ak si adresát zásielku nevyzdvihne do troch pracovných dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

(6) Ak sa doručuje elektronickými prostriedkami do vlastných rúk, písomnosť sa považuje za doručeníu časom uvedeným na elektronickej doručenke, alebo uplynutím úložnej lehoty troch pracovných dní od uloženia do elektronickej schránky adresáta, podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr a to aj vtedy, keď sa adresát o uložení nedozvedel.

§ 66a Doručovanie elektronickými prostriedkami

(1) Pri doručovaní elektronickými prostriedkami orgán činný v trestnom konaní a súd postupuje podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci.

(2) Ak adresát, ktorý je fyzickou osobou, žiada o doručovanie do elektronickej schránky, orgán činný v trestnom konaní alebo súd môže overiť stav elektronickej schránky a ak elektronická schránka nie je aktivovaná na doručovanie, takéto doručovanie môže neumožniť.

(3) U obvineného, poškodeného a jeho splnomocnenca, oznamovateľa, zákonného zástupcu, zúčastnenej osoby a jej splnomocnenca, ktorý žiadajú o doručovanie elektronickými prostriedkami, orgán činný v trestnom konaní alebo súd vždy zistí aj adresu na doručovanie poštou alebo prostredníctvom centrálného úradného doručovania.

§ 67 Odopretie prijatia

(1) Ak odoprie adresát písomnosť prijať, poznačí sa to na doručenke spolu s dátumom a dôvodom odopretia a písomnosť sa vráti.

(2) Ak sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník alebo asistent prokurátora, ktorý písomnosť odoslal, uzná, že prijatie bolo odopreté bezdôvodne, považuje sa písomnosť za doručeníu dňom, keď bolo prijatie odopreté; na tento následok musí doručovateľ adresáta upozorniť.

(3) Ak sa doručuje elektronickými prostriedkami, prijatie zásielky sa považuje za odopreté, ak adresát zásielku neotvoril alebo nepotvrdil jej doručenie, napriek tomu, že sa prihlásil do svojej elektronickej schránky.

§ 68 Doručovanie právnickým osobám

- (1) Písomnosti, ktoré sú určené orgánom alebo právnickým osobám sa doručujú elektronickými prostriedkami.
- (2) Písomnosť sa považuje za doručenie riadne a včas aj vtedy, ak sa ten, kto je oprávnený konať za právnickú osobu, o tom nedozvie.”.

26. § 73 vrátane nadpisu znie:

„§ 73 Príkaz na zatknutie

- (1) Ak je daný niektorý z dôvodov väzby a obvineného nemožno predvolať, predviesť alebo zadržať a zabezpečiť jeho prítomnosť na výsluchu alebo na inom úkone, vydá predseda senátu a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora príkaz, aby bol obvinený zatknutý.
- (2) Príkaz na zatknutie musí popri údajoch zabezpečujúcich, že obvinený nebude zamenený s inou osobou, obsahovať opis skutku, pre ktorý je obvinený stíhaný, právnu kvalifikáciu tohto skutku a dôvody, pre ktoré sa príkaz na zatknutie vydáva.
- (3) Zatknutie vykonávajú na podklade príkazu príslušníci Policajného zboru, Vojenskej polície a ozbrojení príslušníci finančnej správy, ktorí sú tiež povinní, ak je to na vykonanie príkazu potrebné, vypátrať pobyt obvineného. Ak sa pri zatknutí na mieste nachádza dieťa, orgán, ktorý obvineného na podklade príkazu zatýka, vykonáva zatknutie tak, aby sa pri zatknutí prihliadalo na záujem dieťaťa a najmä aby bol výkon zatknutia čo najviac šetrný pre dieťa a aby bol najmenšou ujmom pre dieťa.
- (4) Orgán, ktorý obvineného na podklade príkazu zatkol, je povinný ho bezodkladne najneskôr však do 24 hodín, dodať súdu, ktorého sudca príkaz vydal. Ak sa tak nestane, musí byť obvinený prepustený na slobodu. Ak je na obvineného vydaných viac príkazov na zatknutie, orgán, ktorý obvineného zatkol, ho dodá súdu, ktorého sudca vydal príkaz v trestnom konaní o najťažšom trestnom čine. Ak sú trestné činy rovnako trestné, dodá ho súdu, ktorého sudca vydal príkaz skôr. Ostatné súdy o dodaní obvineného inému súdu upovedomí a zároveň upozorní súd, ktorému obvineného odovzdáva, na ďalší vydaný príkaz.
- (5) Predseda senátu alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie, ktorý prevzal zatknutého obvineného, musí do 48 hodín a pri obzvlášť závažných zločinoch do 72 hodín od jeho prevzatia obvineného vypočuť a rozhodnúť o jeho vzatí do väzby alebo ho prepustiť na slobodu; pritom postupuje primerane podľa § 72 ods. 3. Ak nebolo uznesenie o vznesení obvinenia obvinenému v konaní doposiaľ oznámené, doručí mu rovnopis uznesenia sudca pre prípravné konanie pred výsluchom; doručenie sudcom pre prípravné konanie má rovnaké účinky ako oznámenie uznesenia orgánom, ktorý uznesenie o vznesení obvinenia vydal a sťažnosť proti nemu môže obvinený podať aj do zápisnice o výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie. Ak prokurátor nebol pri výsluchu prítomný, doručí mu sudca pre prípravné konanie zápisnicu o výsluchu obvineného.
- (6) O väzbe zatknutého obvineného rozhoduje predseda senátu a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie uznesením.
- (7) Predseda senátu rozhodne o prepustení zatknutého obvineného na slobodu príkazom, ktorý musí byť vydaný písomne a musí byť primerane odôvodnený. V prípravnom konaní

sudca pre prípravné konanie rozhodne o prepustení zatknutého obvineného na slobodu z dôvodu uplynutia lehôt podľa odseku 5 príkazom, ktorý musí byť vydaný písomne a musí byť primerane odôvodnený; o prepustení zatknutého obvineného na slobodu z iných dôvodov rozhodne uznesením, ktoré v plnom znení s odôvodnením a poučením uvedie v zápisnici o úkone.

(8) Ak predseda senátu a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie nevezme obvineného, na ktorého je vydaný aj iný príkaz na zatknutie, do väzby, oznámi túto skutočnosť ihneď súdu, ktorého sudca vydal iný príkaz, a zabezpečí jeho bezodkladné dodanie tomuto súdu príslušníkmi Policajného zboru alebo Zboru väzenskej a justičnej stráže. Predseda senátu alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie tohto súdu postupuje podľa odseku 5 od prevzatia obvineného.

(9) Ak predseda senátu a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie nevezme osobu, ktorá bola súdu odovzdaná podľa § 87a, do väzby, a ak nie je na túto osobu vydaný v inej veci príkaz na zatknutie, vráti túto osobu policajtovi, ktorý ju súdu odovzdal podľa § 87a.“.”.

Nasledujúce body sa primerane prečísľujú.

Odôvodnenie: K bodu 21: Stanovuje sa jasne, kedy môže splnomocnenec uzavrieť za poškodeného zmier alebo dohodu o náhrade škody.

K bodu 22: Oznamovateľ trestného činu by mal byť v zákone jasne definovaný ako osoba, na základe ktorej podnetu sa začali úkony podľa Trestného poriadku. V súčasnosti môžu nastať situácie, kedy polícia už vedie trestné konanie pre určitý napríklad korupčný trestný čin a ďalšia osoba, ktorá pôvodne trestný čin neoznamovala, podá obsahovo obdobné trestné oznámenie smerujúce k rovnakému skutku. Tým sa v podstate aj z tejto osoby stáva formálne oznamovateľ a má rovnaké procesné práva ako pôvodný oznamovateľ. Z uvedeného dôvodu by osoba oznamovateľa mala byť v Trestnom poriadku jasne zadaná, obdobne ako je to pri osobe poškodeného, obvineného, či zúčastnenej osobe, pričom definícia by mala vylučovať načrtnutú možnosť zneužitia postavenia oznamovateľa, čo sa premieta aj do navrhovaného znenia § 54a, ktorý poskytuje negatívnu definíciu oznamovateľa.

Zároveň dochádza k úprave postavenia Úradu na ochranu oznamovateľov protispoločenskej činnosti. Podľa súčasného znenia Trestného poriadku má Úrad na ochranu oznamovateľov protispoločenskej činnosti rovnaké oprávnenia ako oznamovateľ, čo nekorešponduje s úpravou v zákone č. 54/2019 Z. z. o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Navrhované znenie tak zosúladí oprávnenia a postavenie Úradu na ochranu oznamovateľov protispoločenskej činnosti v rámci trestného konania v oboch z vyššie uvedených právnych predpisov, nakoľko oznamovateľ, ktorému je poskytovaná ochrana podľa osobitného zákona, má právo, aby ho na úkonoch trestného konania sprevádzal zamestnanec Úradu na ochranu oznamovateľov.

K bodu 23: Ide o požiadavky aplikačnej praxe.

K bodu 24: Návrh reaguje na problémy aplikačnej praxe. V odseku 2 sa rieši súčasná legislatívna medzera spôsobujúca rozdielnosť v postupoch. Podanie, ktoré je podľa obsahu opravným prostriedkom alebo sťažnosťou podľa osobitného zákona sa postúpi

príslušnému orgánu. Odstráni sa tým nejednotný postup orgánov činných v trestnom konaní ako s takýmto podaním nesprávne označeným ako trestné oznámenie naložiť, teda či ho omietnuť uznesením podľa § 197 ods. 1 písm. d, pretože nie je dôvod na začatie trestného stíhania, alebo ho pripisom odstúpiť. Nesprávne označené podanie, ktoré je podľa obsahu riadnym alebo mimoriadnym opravným prostriedkom alebo sťažnosťou podľa osobitného zákona, orgán, ktorému bolo doručené, bez zbytočného odkladu postúpi príslušnému orgánu.

V odseku 3 a 5 ide o legislatívno – technickú úpravu.

V odseku 6 sa upravuje postup s nejasnými, nezrozumiteľnými a opakovanými podaniami.

K bodu 25: Návrh reaguje na problémy aplikačnej praxe a zavedenie elektronického doručovania aj do trestného konania. Zavádzajú sa ďalšie možnosti adresy na doručovanie, napr. ak sa má písomnosť podnikateľovi, ktorého adresa nie je orgánu činnému v trestnom konaní alebo súdu známa, doručuje sa mu na adresu miesta podnikania uvedenú v obchodnom registri alebo v inom registri, v ktorom je zapísaný.

Podľa platnej právnej úpravy je doručovanie procesných písomností obvinenému a poškodenému obmedzené iba na adresu, ktorú menované subjekty na tento účel uviedli, pričom v praxi dochádza k výkonu mnohých procesných úkonov skôr ako dôjde k uvedeniu adresy na doručovanie, čo znamená, že orgánom činným v trestnom konaní častokrát táto adresa nie je pri procesných úkonoch známa.

Navrhované znenie § 65 ods. 1 má za cieľ odstrániť nedostatky, ktoré sa prejavujú v aplikačnej praxi a to zavedením eventuality, podľa ktorej sa písomnosti môžu doručovať aj na adresu, ktorú má obvinený alebo poškodený evidovanú ako trvalé alebo prechodné bydlisko. Na uvedené nadväzujú aj ustanovenia § 65 ods. 3 a 4 a obdobne aj ustanovenie § 66 ods. 3 a 4, ktoré odkazujú na navrhované pravidlo pri doručovaní procesných písomností, čím sa zaručí jednotný postup pri doručovaní v trestnom konaní.

V nadväznosti na umožnenie elektronického doručovania aj v trestnom konaní upravujú sa osobitne aj fikcie doručenia, aby sa zamedzilo aplikačným nejasnostiam. Zároveň sa upravuje aj odopretie prijatia, pretože osobitný zákon takúto úpravu nemá vôbec.

Pri elektronickom doručovaní sa odosielateľ nemusí zaoberať tým, či adresát má elektronickú schránku aktivovanú na doručovanie. V takom prípade elektronické doručovanie funguje štandardne, t.j. ak je schránka aktivovaná, doručí sa adresátovi do el. schránky, ak ju adresát nemá aktivovanú, doručuje sa cez NACES. Pre špecifickosť trestného konania a jeho potrieb sa však takáto možnosť overenia orgánom činným v trestnom konaní a súdom dáva z dôvodu možnej obavy z obštrukcii, a v prípade ak schránka nie je aktivovaná na doručovanie, majú možnosť toto doručovanie neumožniť.

U obvineného poškodeného a jeho splnomocnenca, oznamovateľa, zákonného zástupcu, zúčastnenej osoby a jej splnomocnenca, ktorí žiadajú o doručovanie elektronickými prostriedkami, orgán činný v trestnom konaní alebo súd vždy zistí aj adresu na doručovanie poštou alebo prostredníctvom centrálného úradného doručovania. Ak sa totiž nepodari doručiť písomnosť elektronicky, a ak odosielateľ nezadá osobitne adresu

na doručovanie, NACES doručuje na evidovanú adresu, t.j. spravidla trvalý pobyt. keďže ale obzvlášť v TK si obvinený, svedkovia, poškodený, uvádzajú rôzne iné adresy, napr. prechodný pobyt, OČTK alebo súd preto na tento účel zistia adresu na doručovanie.

K bodu 26: Navrhovaná úprava reaguje na aplikačné problémy a súčasnú legislatívnu medzeru. Konkrétne V § 73 ods. 4 sa slovo „bez meškania“ nahrádza slovom „bezodkladne“ a na konci sa pripájajú tieto vety: „Ak je na obvineného vydaných viac príkazov na zatknutie, orgán, ktorý obvineného zatkol, ho dodá súdu, ktorého sudca vydal príkaz v trestnom konaní o najťažšom trestnom čine. Ak sú trestné činy rovnako trestné, dodá ho súdu, ktorého sudca vydal príkaz skôr. Ostatné súdy o dodaní obvineného inému súdu upovedomí a zároveň upozorní súd, ktorému obvineného odovzdáva, na ďalší vydaný príkaz.“. Zároveň sa § 73 dopĺňa odsekmi 8 a 9. Upravuje sa tým postup policajta, prokurátora a súdu, ako aj plynutie zákonných lehôt, v prípade viacerých príkazov na zatknutie.

20. V čl. II sa za bod 22 vkladá nový bod 23, ktorý znie:

„23. § 81 znie:

„§ 81 Peňažná záruka

(1) Ak je daný dôvod väzby, okrem dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b) alebo ods. 3 písm. b), môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie rozhodnúť o ponechaní obvineného na slobode alebo o jeho prepustení na slobodu aj vtedy, ak obvinený zložil peňažnú záruku a súd alebo sudca pre prípravné konanie ju prijme. Ak je obvinený stíhaný pre obzvlášť závažný zločin, je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 3 písm. a), c), alebo e), alebo obvinený bol vzatý do väzby podľa odseku 4 alebo podľa § 80 ods. 3, možno peňažnú záruku prijať, len ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu. Ak je obvinený stíhaný pre trestné činy terorizmu, možno peňažnú záruku prijať, len ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu. Obvinenému sa vždy uloží povinnosť oznámiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu zmenu miesta pobytu. So súhlasom obvineného môže peňažnú záruku zložiť aj iná osoba, ale pred jej prijatím musí byť oboznámená s podstatou obvinenia a so skutočnosťami, v ktorých sa nachádza dôvod väzby. Na dôvody, pre ktoré peňažná záruka môže pripadnúť štátu, musí sa obvinený a osoba, ktorá peňažnú záruku zložila, vopred upozorniť.

(2) S prihliadnutím na osobu a majetkové pomery obvineného alebo toho, kto za neho zloženie peňažnej záruky ponúka, povahu činu, jeho následok a iné okolnosti prípadu predseda senátu alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie

a) v rámci postupu podľa § 72 ods. 3 alebo § 302 ods. 2 opatrením určí výšku peňažnej záruky a spôsob jej zloženia a doručí opatrenie tomu, kto má peňažnú záruku zložiť, alebo

b) postupuje podľa § 72 ods. 3 alebo § 302 ods. 2 bez vydania tohto opatrenia.

(3) Súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie rozhodne, že peňažná záruka pripadá štátu, ak obvinený

a) ujde, skrýva sa alebo neoznámí zmenu svojho pobytu a znemožní tak doručenie predvolania alebo inej písomnosti policajta, prokurátora alebo súdu,

- b) pôsobí na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak marí objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie,
- c) zavinene sa nedostaví na predvolanie na úkon trestného konania, ktorého vykonanie je bez jeho prítomnosti vylúčené,
- d) pokračuje v trestnej činnosti alebo sa pokúsi dokonať trestný čin, ktorý prv nedokonal alebo ktorý pripravoval, alebo ktorým hrozil,
- e) nesplní povinnosti alebo nedodrží obmedzenia, ktoré mu uložil súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie,
- f) sa vyhýba výkonu uloženého trestu odňatia slobody alebo peňažného trestu, alebo výkonu náhradného trestu odňatia slobody za peňažný trest, alebo
- g) nevedie riadny život.

(4) Ak bol obvinený ponechaný na slobode alebo prepustený na slobodu podľa odseku 1 a nastane niektorá z okolností podľa odseku 3, môže súd, ak je daný dôvod väzby podľa § 71, vziať obvineného do väzby a na ten účel predseda senátu prípadne aj vydať príkaz na zatknutie; v prípravnom konaní postupuje policajt a prokurátor podľa § 86 a 87 ods. 1 a sudca pre prípravné konanie podľa § 87 ods. 2, alebo sa postupuje podľa § 73. Ak bol obvinený vzatý do väzby po predchádzajúcom prepustení z väzby na slobodu, pre ďalšie trvanie väzby sa použije § 78.

(5) Peňažnú záruku zruší na návrh prokurátora alebo obvineného, alebo osoby, ktorá ju zložila, alebo aj bez návrhu súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie, ktorý o jej prijatí rozhodol, ak pominuli alebo sa zmenili dôvody, ktoré k jej prijatiu viedli. Ak bol obvinený právoplatne odsúdený na trest odňatia slobody alebo peňažný trest, alebo trest povinnej práce, môže súd rozhodnúť, že peňažná záruka trvá do dňa, keď odsúdený nastúpi výkon trestu odňatia slobody alebo zaplatí peňažný trest, alebo vykoná trest povinnej práce, alebo uhradí náklady trestného konania. Ak bol obvinený právoplatne odsúdený, peňažnú záruku, ktorú zložil, možno použiť na úhradu nákladov trestného konania, ak neboli uhradené v určenej lehote. Ak o to obvinený požiada, peňažnú záruku možno použiť aj na zaplatenie uloženého peňažného trestu alebo na uspokojenie priznaného nároku na náhradu škody; o použitie peňažnej záruky na uspokojenie priznaného nároku na náhradu škody môže súd požiadať aj poškodený.

(6) Proti rozhodnutiu podľa odseku 3 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.“.“.

Nasledujúce body sa primerane prečísľujú.

Odôvodnenie: Rozširujú sa možnosti použitia peňažnej záruky v prípade právoplatného odsúdenia.

21. V čl. II sa za bod 27 vkladá nový bod 28, ktorý znie:

„28. § 104 vrátane nadpisu znie:

„§ 104 Predchádzajúca výzva

(1) Domovú prehliadku, osobnú prehliadku alebo prehliadku iných priestorov, alebo prehliadku pozemku možno vykonať len po predchádzajúcej výzve toho, u koho alebo na

kom sa má taký úkon vykonať, a to len vtedy, ak sa výzvou nedosiahlo dobrovoľné vydanie hľadanej veci alebo odstránenie iného dôvodu, ktorý viedol k takému úkonu.

(2) Postup podľa odseku 1 sa nevyžaduje, ak tomu bráni závažná prekážka a vec neznesie odklad alebo ak by predchádzajúca výzva bola zjavne neúspešná, alebo ak by predchádzajúcou výzvou mohol byť zmarený účel prehliadky alebo ak sa má nájsť vec, ktorá je zameniteľná s druhovo rovnakou vecou.“.”.

Nasledujúce body sa primerane prečísľujú.

***Odôvodnenie:** Dopĺňajú sa dôvody, pre ktoré sa nevyžaduje predchádzajúca výzva, pretože by mohla zmať účel prehliadky, alebo ak sa má nájsť vec zameniteľná s druhovo rovnakou vecou, ako je napr. USB kľúč, alebo prenosný HDD, teda nie je možné sa spoľahnúť, že vydanou vecou je skutočne hľadaná vec.*

22. V čl. II bod 29 znie:

„29. § 119 vrátane nadpisu znie:

„§ 119 Všeobecné ustanovenia

(1) V trestnom konaní treba dokazovať najmä

a) či sa stal skutok a či má znaky trestného činu,

b) kto tento skutok spáchal a z akých pohnútok,

c) závažnosť činu vrátane príčin a podmienok jeho spáchania,

d) osobné pomery páchatel'a v rozsahu potrebnom na určenie druhu a výmery trestu a uloženie ochranného opatrenia a iné rozhodnutia,

e) následok a výšku škody spôsobenú trestným činom,

f) výnosy z trestnej činnosti a prostriedky na jej spáchanie, ich umiestnenie, povahu, stav a cenu,

g) majetkové pomery na účely odňatia výnosov z trestnej činnosti.

(2) Majetkové pomery, vyhotovovanie majetkového profilu a vyhľadávanie, dokumentovanie a preverovanie rozsahu a umiestnenia výnosov z trestnej činnosti zisťuje a vykonáva policajt alebo orgán podľa osobitného predpisu. Majetkový profil sa vyhotoví vždy, ak sú splnené podmienky pre uloženie trestu prepadnutia majetku.

(3) Za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci, najmä výsluch obvineného, svedkov, znalcov, posudky a odborné vyjadrenia, previerka výpovede namieste, rekognícia, rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, obhliadka, veci a listiny dôležité pre trestné konanie, oznámenie, informácie získané použitím informačno-technických prostriedkov alebo prostriedkov operatívno-pátracej činnosti.

(4) Za dôkaz môže slúžiť aj vec alebo informácia, ktorú nevyhľadal alebo nezaobstaral orgán činný v trestnom konaní alebo súd.

(5) V trestnom konaní môžu byť použité aj dôkazy získané v inom trestnom konaní alebo v inom konaní pred orgánom verejnej moci.

(6) Dôkazy môžu obstarávať aj strany na vlastné náklady. V prípade oslobodenia spod obžaloby podľa § 285 písm. a), b) alebo c) nahradí účelne vynaložené náklady obvinenému štát.

(7) Dôkaz získaný nezákonným donútením alebo hrozbou takého donútenia sa nesmie použiť v konaní okrem prípadu, keď sa použije ako dôkaz proti osobe, ktorá také donútenie alebo hrozbu donútenia použila.“.”.

Nasledujúce body sa primerane prečísľujú.

Odôvodnenie: V § 119 ods. 2 sa na konci pripája táto veta ohľadom vyhotovovania majetkového profilu. Zároveň sa preformuloval aj nasledujúci odsek a doplnili odseky 3 a 4. V odseku 2 sa reaguje na aplikačné problémy pri výkone trestu prepadnutia majetku, ktorý nie je možné bez predchádzajúceho odhalenia majetku páchatela úspešne vykonať. Upravuje sa preto povinnosť vyhotovovania majetkového profilu páchatela.

V odseku 3, 4 a 5 sa sleduje použiteľnosť dôkazov naprieč trestnými konaniami odstránením rôznych prekážok, ku ktorým sa dospelo formalistickým alebo nesprávnym výkladom. Navrhovaná úprava reaguje na požiadavky aplikačnej praxe upraviť všeobecnú použiteľnosť dôkazov z iných trestných, súdnych alebo správnych konaní, rovnako tak aj upraviť použiteľnosť dôkazov, ktoré predložila alebo získala fyzická lebo právnická osoba. V týchto ustanoveniach ide o všeobecnú použiteľnosť, nie o použitie konkrétneho dôkazu v konkrétnom prípade, to je na posúdení orgánov činných v trestnom konaní a najmä súdu v závislosti od konkrétnych okolností získania daného dôkazu. Ďalšie odseky sa primerane prečísľujú.

23. V čl. II sa vypúšťa bod 30.

Nasledujúce body sa primerane prečísľujú.

Odôvodnenie: Navrhuje sa vypustiť predmetné ustanovenie vzhľadom na bod 19.

24. V čl. II sa za bod 40 vkladá nový bod 41, ktorý znie:

„41. § 155 vrátane nadpisu znie:

„§ 155 Prehliadka tela a obdobné úkony

(1) Prehliadke tela je povinný podrobiť sa každý, ak treba zistiť, či sú na jeho tele stopy alebo následky trestného činu alebo iné skutočnosti dôležité pre trestné konanie. Ak prehliadku tela nerobí lekár, môže ju vykonať len osoba toho istého pohlavia.

(2) Ak na dôkaz treba vykonať odber krvi alebo iný obdobný úkon, je osoba, o ktorú ide, povinná strpieť, aby jej lekár alebo odborný zdravotný pracovník odobral krv alebo vykonal iný obdobný úkon, ak nie je spojený s nebezpečenstvom pre jej zdravie. Odber biologického materiálu, ktorý nie je spojený so zásahom do telesnej integrity osoby, ktorej sa úkon týka, môže uskutočniť aj táto osoba alebo s jej súhlasom orgán činný v trestnom konaní.

(3) Osoba podozrivá zo spáchania trestného činu a obvinený sú povinní podrobiť sa meraniu tela, vyhotoveniu fotografií tváre a tela, ako aj vyhotoveniu kamerového záznamu, strpieť odobratie daktyloskopických odtlačkov, odobratie vzorky pachu, krvi, sterov a odobratie vzorky na účel analýzy deoxyribonukleovej kyseliny alebo strpieť iný obdobný úkon; pri odbere vzoriek na účel analýzy deoxyribonukleovej kyseliny sa postupuje podľa osobitného

predpisu. V prípade, že podozrivá osoba alebo obvinený po márnej výzve odmietne dobrovoľne strpieť úkony uvedené v tomto odseku, môžu byť tieto vykonané proti ich vôli na základe príkazu podľa odseku 4.

(4) Príkaz na prehliadku tela, na odber krvi alebo iný obdobný úkon vydá predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor alebo s jeho súhlasom policajt. Príkaz musí byť vydaný písomne a musí byť odôvodnený. Bez príkazu alebo súhlasu môže policajt taký úkon vykonať len, ak príkaz alebo súhlas nemožno zadovážiť vopred a vec neznesie odklad alebo ak ide o osobu pristihnutú pri trestnom čine. O vykonaní úkonu policajt bezodkladne upovedomí prokurátora.

(5) Ak na účely dokazovania treba zistiť totožnosť osoby, ktorá sa zdržiavala na mieste činu, je osoba, o ktorú ide, povinná strpieť úkony potrebné na také zistenie vrátane odobratia daktyloskopických odtlačkov.

(6) O povinnosti podľa predchádzajúcich odsekov treba túto osobu poučiť a upozorniť ju na následky nevyhovenia výzve alebo príkazu na jej splnenie.“.”.

Nasledujúce body sa primerane prečísľujú.

***Odôvodnenie:** Je potrebné zákonom upraviť, aby osoba podozrivá zo spáchania trestného činu a obvinený, boli povinní strpieť konkrétne úkony nevyhnutné pre potreby antropologického skúmania.*

Súčasný stav neumožňuje nijakým spôsobom takéto osoby donútiť k fotografovaniu, prípadne zabezpečeniu nejakého porovnávacieho materiálu za účelom antropologického skúmania. Na druhej strane sú však povinné podrobiť sa odoberaniu daktyloskopických odtlačkov a vzoriek DNA, čo je v podstate obdobný úkon ako do úvahy prichádzajúce zabezpečovanie potrebného porovnávacieho materiálu za účelom jeho ďalšieho skúmania z hľadiska antropológie.

Vzhľadom na previazanosť ustanovenia § 155 ods. 3 a 4, ktoré upravujú iba časť tzv. obdobných úkonov, sa navrhuje označenie príkazu v úvode odseku 4 nahradiť termínom „príkaz na odobratie daktyloskopických odtlačkov a odobratie vzorky na účel analýzy deoxyribonukleovej kyseliny“.

25. V čl. II sa vypúšťa bod 43.

Nasledujúce body sa primerane prečísľujú.

***Odôvodnenie:** Navrhuje sa vypustiť ustanovenia, ktorými sa ruší Úrad špeciálnej prokuratúry.*

26. V čl. II sa za bod 45 vkladá nový bod 46, ktorý znie:

„46. § 207a znie:

„§ 207a

(1) Ak je obvineným sudca, vydať uznesenie o vznesení obvinenia môže len prokurátor generálnej prokuratúry. Ak ide o vec patriacu do pôsobnosti európskej prokuratúry, obvinenie môže vzniesť aj hlavný európsky prokurátor, európsky prokurátor, európsky delegovaný prokurátor. Uznesenie sa doručí najneskôr do 48 hodín ministrovi spravodlivosti.

(2) O sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia podľa odseku 1 rozhoduje generálny prokurátor.

(3) Sudca obvinený pre trestný čin ohýbania práva podľa § 326a Trestného zákona má právo po právoplatnosti uznesenia o vznesení obvinenia písomne navrhnúť Súdnej rade Slovenskej republiky vyslovenie nesúhlasu s trestným stíhaním pre tento trestný čin.“.

Nasledujúce body sa primerane prečísľujú.

Odôvodnenie: *Navrhované zmeny reagujú na zriadenie Európskej prokuratúry.*

27. V čl. II sa za bod 46 vkladá nový bod 47, ktorý znie:

„46. § 213 znie:

„§ 213

(1) Policajt môže povoliť účasť obvineného alebo ak má obhajcu, jeho obhajcu na vyšetrovacích úkonoch a umožniť im klásť vyslúchaným svedkom otázky. V takom prípade policajt včas obvinenému alebo obhajcovi oznámi čas, miesto konania úkonu a druh úkonu. Postupuje tak najmä vtedy, ak ide o dôkaz, pri ktorom je možné očakávať, že ho nebude možné vykonať v konaní pred súdom, iba ak by zabezpečovanie ich prítomnosti alebo ich prítomnosť mohla ohroziť vykonanie tohto úkonu.

(2) Ak sa obhajca nemôže úkonu zúčastniť, zabezpečí za seba náhradu splnomocneným obhajcom, inak policajt vykoná tento úkon aj bez jeho účasti, okrem výsluchu podozrivého alebo obvineného, ktorý trvá na prítomnosti obhajcu.

(3) Ak sa obhajca alebo ním splnomocnený obhajca nedostaví na nariadený úkon, policajt vykoná tento úkon aj bez jeho účasti, okrem výsluchu obvineného, ktorý trvá na prítomnosti obhajcu.

(4) Ak sa obhajca zúčastní výsluchu svedka, ktorého totožnosť má byť utajená podľa § 136 ods. 3, policajt vykoná potrebné opatrenia, aby skutočná totožnosť svedka nebola zistená.“.

Nasledujúce body sa primerane prečísľujú.

Odôvodnenie: *Navrhovaná úprava upúšťa od doterajšej možnosti účasti obvineného a obhajcu en block na všetkých úkonoch vyšetrovania, čím dochádzalo k prieťahom v konaní, pričom pripomíname že princíp kontradiktórnosti platí pre súdne konanie, čo platí aj naprieč právnymi poriadkami iných členských štátov Európskej únie.*

Doterajšia úprava a prax prípravného konania nerešpektovala limity judikatúry ESĽP vo vzťahu k čl. 6 ods. 3 písm. d) Dohovoru, resp. ich akýmsi spôsobom odkláňala na fázu prípravného konania, čím trpelo aj právo obvineného na prejednanie veci v primeranej lehote. Pripomíname, že ESĽP (logicky a úplne správne) uprednostňuje kontradiktórnu výpoveď svedka na hlavnom pojednávaní. Je možné poukázať na judikatúru ESĽP, z ktorej vyplýva, že nedochádza k porušeniu práva na kritickú previerku výpovede svedka, ak je svedok konfrontovaný na súde so svojou predchádzajúcou výpoveďou, ktorá bola vykonaná bez účasti obhajcu, dokonca ani vtedy, ak je takáto predtým netestovaná výpoveď použitá pre odsúdenie, za predpokladu, že obvinený mal možnosť sa svedka na súde dotazovať na dôvody jeho predchádzajúcej výpovede. (napr. rozs. ESĽP vo veci Camilleri proti Malte)

Prax prípravného konania sa dostala do takej roviny kontradiktórnosti, aká nie je v žiadnom inom európskom štáte. Tak povediac „pre istotu“ sa všetky výpovede vo

vyšetrovaní vykonávajú za účasti obhajcov, a ak sa obhajca ospravedlní, čo sa stáva bežne, odsúvajú sa, prípadne dochádza k opakovanému prepočúvaniu. Nie je nič neobvyklé, že niektorí svedkovia (vrátane obetí!) musia ísť na výsluch v prípravnom konaní aj 4 – 5 krát. Vyšetrovanie je pritom len prípravným konaním.

Ak sa má zrýchliť vyšetrovanie a vec sa rýchlejšie dostať pred súd, v súlade s právom na prejedanie veci v primeranej lehote nie len obvineného ale aj poškodeného, aby bolo možné skrátiť zákonné lehoty väzby, je nutné od tejto kontraproduktívnej praxe upustiť.

28. V čl. II bod 50 znie:

„50. § 218 znie:

„§ 218

(1) Prokurátor môže podmienene zastaviť trestné stíhanie obvineného, ktorý sa významnou mierou podieľal na objasnení korupcie, trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny, alebo zločinu spáchaného organizovanou skupinou alebo zločineckou skupinou alebo trestných činov terorizmu, alebo na zistení alebo usvedčení páchatel'a tohto trestného činu a záujem spoločnosti na objasnení takého trestného činu prevyšuje záujem na trestnom stíhaní obvineného pre taký trestný čin alebo pre iný trestný čin; podmienene zastaviť trestné stíhanie sa nesmie voči organizátorovi, návodcovi alebo objednávateľovi trestného činu, na ktorého objasnení sa podieľal.

(2) V uznesení o podmienечnom zastavení trestného stíhania sa určí obvinenému skúšobná doba na dva roky až desať rokov. Skúšobná doba sa začína právoplatnosťou uznesenia o podmienечnom zastavení trestného stíhania. Obvinenému sa v uznesení uloží, aby v skúšobnej dobe plnil podmienky uvedené v odseku 1. Ak bola trestným činom spôsobená škoda, prokurátor môže zároveň uložiť obvinenému, aby ju v určenej dobe poškodenému uhradil alebo urobil iné potrebné opatrenia na jej náhradu.

(3) Uznesenie o podmienечnom zastavení trestného stíhania sa doručuje obvinenému, poškodenému a oznamovateľovi, ak nie je zároveň poškodeným; obvinený, poškodený a oznamovateľ môžu proti nemu podať sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.“.

***Odôvodnenie:** Podporuje sa postavenie poškodenej osoby a priblíženie možnosti dosiahnuť kompenzáciu následku spôsobeného trestným činom aj v prípade spolupracujúceho obvineného. Navrhuje sa doplnenie podmienok podmienечného zastavenia trestného stíhania spolupracujúceho obvineného vo vzťahu k náhrade škody spôsobenej trestným činom v snahe odstránenia následku trestného činu a vyrovnania sa s poškodeným aj v tejto kategórii obvinených. Skutočnosť, že obvinený spolupracuje s orgánmi činnými v trestnom konaní pri odhaľovaní trestnej činnosti, by nemala byť na úkor práv poškodeného čo do vymozenia jeho oprávneného nároku na náhradu škody.*

29. V čl. II sa vypúšťa bod 51.

Nasledujúce body sa primerane prečísľujú.

***Odôvodnenie:** Navrhuje sa vypustiť predmetné ustanovenie v nadväznosti na predchádzajúci bod.*

30. V čl. II sa za bod 53 vkladá nový bod 54, ktorý znie:

„54. § 220 znie:

„§ 220

(1) V konaní o prečine, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje päť rokov, môže prokurátor so súhlasom obvineného a poškodeného rozhodnúť o schválení zmiernosti a zastaviť trestné stíhanie, ak obvinený

a) vyhlási, že spáchal skutok, za ktorý je stíhaný, a nie sú odôvodnené pochybnosti o tom, že jeho vyhlásenie bolo vykonané slobodne, vážne a určito,

b) nahradil škodu, pokiaľ bola činom spôsobená, uzavrel s poškodeným dohodu o náhrade škody, alebo urobil iné opatrenia na náhradu škody, alebo inak odstránil ujmu vzniknutú trestným činom, a

c) zloží na účet súdu a v prípravnom konaní na účet prokuratúry peňažnú sumu určenú ministerstvu na ochranu a podporu obetí trestných činov podľa osobitného zákona, a táto peňažná suma nie je zrejme neprimeraná závažnosti spáchaného trestného činu

a vzhľadom na povahu a závažnosť spáchaného činu, na mieru akou bol trestným činom dotknutý verejný záujem, na osobu obvineného a na jeho osobné a majetkové pomery považuje takýto spôsob rozhodnutia za dostačujúci.

(2) Schváliť zmier podľa odseku 1 nemožno, ak

a) trestným činom bola spôsobená smrť osoby,

b) je vedené trestné stíhanie pre korupciu, alebo

c) je vedené trestné stíhanie proti verejnému činiteľovi alebo zahraničnému verejnému činiteľovi pre trestný čin spáchaný v súvislosti s výkonom ich právomoci a v rámci ich zodpovednosti.“.”.

Nasledujúce body sa primerane prečísľujú.

***Odôvodnenie:** Dopĺňa odkaz na uzavretú dohodu o náhrade škody s poškodeným v rámci podmienok pre možnosť uzavretia zmiernosti.*

31. V čl. II sa vypúšťa bod 57.

Nasledujúce body sa primerane prečísľujú.

***Odôvodnenie:** Navrhuje sa vypustiť predmetné ustanovenie ako nesystémové.*

32. V čl. II sa za bod 59 vkladá nový bod 60, ktorý znie:

„60. § 237 znie:

„§ 237

(1) Trestné stíhanie pred súdom sa koná len na podklade obžaloby alebo návrhu na dohodu o vine a treste, ktoré podáva a pred súdom zastupuje prokurátor.

(2) Pri podaní a zastupovaní obžaloby alebo návrhu na dohodu o vine a treste sa prokurátor spravuje zákonom a vnútorným presvedčením založeným na uvážení všetkých dôkazov a okolností prípadu.

(3) O obžalobe alebo o návrhu na dohodu o vine a treste koná a vo veci rozhoduje

a) sudca pre prípravné konanie, ak ide o skrátené vyšetrowanie podľa § 204; pritom má rovnaké práva a povinnosti ako samosudca,

b) samosudca o prečinoch a zločinoch, okrem obzvlášť závažných zločinov, za ktoré zákon ustanovuje trest odňatia slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby najmenej dvanásť rokov, ak tento zákon neustanovuje inak,

c) predseda senátu alebo senát v ostatných prípadoch; ak je senát zložený zo sudcu a prísediach vo veciach, v ktorých sa na hlavnom pojednávaní majú prejednávať utajované skutočnosti a prísediaci nemá oprávnenie na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami príslušného stupňa utajenia alebo nie je zvolený dostatočný počet prísediach, prísediaceho nahradí sudca, ktorý sa určí náhodným výberom.“.”.

Nasledujúce body sa primerane prečísľujú.

***Odôvodnenie:** Uvedenou zmenou sa zabezpečí riadny priebeh trestného konania vtedy, ak nie je možné pokračovať v konaní preto, lebo prísediaci nedisponujú previerkou na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami alebo ak nie je zvolený dostatočný počet prísediach. Je neprípustné, aby sa konanie predlžovalo o niekoľko mesiacov alebo až rokov len preto, lebo niet k dispozícii prísediach. Navrhuje sa preto, aby vec dokončil senát, v ktorom chýbajúceho prísediaceho nahradí sudca. Zachová sa tak aj senátne rozhodovanie, aj plynulosť konania.*

33. V čl. II bod 60 znie:

„60. § 240 znie:

„§ 240

(1) Po doručení obžaloby súd bez meškania nariadi doručiť rovnopis obžaloby

a) obvinenému a jeho obhajcovi,

b) poškodenému,

c) zúčastnenej osobe,

d) zákonnému zástupcovi obvineného, ak ten nie je spôsobilý na právne úkony alebo ak jeho spôsobilosť na právne úkony bola obmedzená,

e) zástupcovi záujmového združenia občanov, ak bolo kladne rozhodnuté o jeho účasti na hlavnom pojednávaní,

f) pri trestnom čine zanedbania povinnej výživy osobe, do ktorej rúk je obvinený povinný plniť povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného.

(2) Ak má poškodený alebo zúčastnená osoba zákonného zástupcu alebo splnomocnenca, doručí sa rovnopis obžaloby len zákonnému zástupcovi alebo splnomocnencovi.

(3) Spolu s rovnopisom obžaloby sa osobám uvedeným v odseku 1 doručí výzva, aby bez meškania písomne oznámili súdu a ostatným stranám návrhy na vykonanie dôkazov. Vo výzve sa zároveň upozornia na to, že vykonanie neskôr navrhnutých dôkazov, ktoré stranám boli známe v čase doručenia výzvy, môže súd odmietnuť. Obvinený sa upozorní aj na to, že ak na hlavnom pojednávaní navrhuje vypočuť svedkov, ktorých výpovede navrhol prokurátor v obžalobe len prečítať, je povinný to bez meškania písomne oznámiť súdu, inak ich súd na hlavnom pojednávaní bude môcť prečítať aj bez jeho súhlasu; to neplatí, ak nastala nová okolnosť, ktorá nebola obvinenému v čase doručenia výzvy známa.

(4) V návrhu na vykonanie dôkazov podľa odseku 3 treba uviesť okolnosti, ktoré sa majú nimi objasniť, a ak ide o svedka, treba uviesť skutočnosti, na ktoré má byť vypočutý. Dôkazy musia

byť označené tak, aby ich bolo možno na hlavnom pojednávaní vykonať okrem prípadov, keď vykonanie dôkazu zabezpečí ten, kto jeho vykonanie navrhol. Ak sa navrhuje výsluch svedka alebo znalca a navrhovateľ oznámi, že nemôže zabezpečiť jeho prítomnosť na hlavnom pojednávaní a žiada preto súd o jeho predvolanie, treba uviesť údaje o jeho totožnosti a bydlisku, inak súd vykonanie tohto dôkazu spravidla odmietne.“.

***Odôvodnenie:** S ohľadom na zakotvenie možnosti elektronického doručovania, nie je potrebné v ods. 2 naďalej obmedzovať doručovanie písomností len na jedného z viacerých obhajcov.*

34. V čl. II sa za bod 68 vkladajú nové body 69 a 70, ktoré znejú:

„69. § 255 znie:

„§ 255

(1) Hlavné pojednávanie začína predseda senátu oznámením veci, ktorá bude prejednávaná. Potom zistí, či sa ustanovili osoby, ktoré boli na hlavné pojednávanie predvolané alebo o ňom upovedomené, a overí ich totožnosť. U osôb, u ktorých treba zachovať lehotu na prípravu, zistí, či táto lehota bola zachovaná.

(2) Ak sa niektorá z predvolaných osôb neustanovila, rozhodne súd po vyjadrení prítomných strán, či možno pojednávanie napriek tomu vykonať, alebo či ho treba odročiť.

(3) Po vykonaní úkonov podľa odsekov 1 a 2 predseda senátu zistí, či prokurátor a obžalovaný nechcú uzavrieť dohodu o vine a treste. Ak súčasne zistí, že obžalovaný a poškodený majú záujem o vykonanie mediácie, dá na jej vykonanie pokyn a určí primeranú lehotu. Ak sa prokurátor a obžalovaný vyjadria, že chcú konať o dohode o vine a treste, vráti vec prokurátorovi na postup podľa § 232 a 233 len ak to navrhne prokurátor. Inak súd hlavné pojednávanie na potrebný čas preruší a umožní prokurátorovi a obvinenému uzavrieť dohodu o vine a treste; prokurátor v takom prípade postupuje primerane podľa § 232 a 233. Ak dôjde k dohode o vine a treste, súd postupuje primerane podľa § 331, 333 a 334; ak mieni prejsť návrh dohody o vine a treste, pokračuje v hlavnom pojednávaní. Ak k dohode o vine a treste nedôjde alebo ak súd návrh dohody o vine a treste odmietne, alebo v navrhnutom rozsahu neschváli, alebo ak obvinený odpovedal na niektorú otázku „nie“, pokračuje súd v hlavnom pojednávaní na podklade pôvodnej obžaloby.“.

70. § 256 znie:

„§ 256

(1) Po vykonaní úkonov uvedených v § 255 predseda senátu vyzve prokurátora, aby predniesol obžalobu. Ak má obžalovaný obhajcu, po prednesení obžaloby ho predseda senátu vyzve, aby zaujal k obžalobe stanovisko.

(2) Ak bola medzi obvineným a poškodeným uzavretá dohoda o náhrade škody, predseda senátu na ňu poukáže, inak vyzve poškodeného, aby sa vyjadril, či navrhuje, aby sa obžalovanému uložila povinnosť na náhradu škody a v akom rozsahu. Poškodeného, ktorý si uplatňuje nárok na náhradu škody, súd vyzve, aby sa vyjadril, či navrhuje, aby sa obžalovanému uložila povinnosť na náhradu škody a v akom rozsahu. Ak sa poškodený alebo jeho splnomocnenec nedostavil na hlavné pojednávanie a jeho návrh je už zaznamenaný v spise, predseda senátu tento návrh prečíta.

(3) Ak uplatňuje práva poškodeného osoba, ktorej toto právo zrejme nepatrí, vysloví súd uznesením, že túto osobu ako poškodeného na hlavné pojednávanie nepripúšťa. Také rozhodnutie nebráni uplatneniu nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

(4) Podľa odseku 3 postupuje súd aj vtedy, ak bránia účasti poškodeného okolnosti uvedené v § 46 alebo § 47.

(5) Ak súd rozhodol, aby sa pri prejednávaní veci na hlavnom pojednávaní alebo verejnom zasadaní zúčastnil zástupca záujmového združenia občanov, predseda senátu ho poučí o jeho právach a postavení pred súdom, najmä o práve predniesť záverečnú reč.“.

Nasledujúce body sa primerane prečísľujú.

***Odôvodnenie:** Dopĺňa úprava týkajúca sa možnosti vykonania mediácie, ktorá môže prispieť k hladšiemu priebehu súdneho konania a rýchlejšiemu skončeniu veci a zároveň sa reaguje na možnosť vykonania úspešnej mediácie.*

35. V čl. II sa za bod 69 vkladá nový bod 70, ktorý znie:

„70. Za § 260 sa vkladá nový § 260a, ktorý znie:

„§ 260a

Zápisnicu o výpovedi spoluobžalovaného možno prečítať za podmienok uvedených v § 263. Za rovnakých podmienok možno prečítať skoršiu výpoveď spoluobvineného, ktorý bol vylúčený na samostatné konanie, alebo ak sa trestné konanie proti nemu už právoplatne skončilo.“.

Nasledujúce body sa primerane prečísľujú.

***Odôvodnenie:** Navrhovaná úprava reaguje na požiadavky aplikačnej praxe odstrániť súčasnú prekážku použiteľnosti výpovede pri zmene procesného postavenia. Doplnením ustanovenia § 260a sa má doceliť použiteľnosť takejto výpovede napr. v prípadoch, kedy jeden zo spoluobžalovaných pristúpi na dohodu o vine a treste, čím sa zmení jeho procesné postavenie z obžalovaného na odsúdeného, prípadne je vylúčený na samostatné konanie. Zároveň sa tým aj odstráni doterajšie nesúrodé zaradenie spoluobžalovaného do ustanovenia § 263, ktoré sa týka svedka.*

36. V čl. II sa za bod 69 vkladá nový bod 70, ktorý znie:

„70. § 274 znie:

„§ 274

(1) Ak niet ďalších dôkazných návrhov alebo ak súd rozhodol, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú, vyhlási predseda senátu dokazovanie za skončené a udelí slovo na záverečné reči.

(2) Po záverečnej reči prokurátora, zástupcu záujmového združenia občanov prehovorí poškodený, zúčastnená osoba, obhajca obžalovaného a obžalovaný. Ak má poškodený alebo zúčastnená osoba splnomocnenca, prehovorí len splnomocnenec. Ak treba, určí predseda senátu poradie, v ktorom sa po záverečnej reči prokurátora ujmú slova jednotlivé oprávnené osoby. Obhajca obžalovaného a obžalovaný hovoria však vždy poslední; zástupca záujmového združenia občanov, poškodený a zúčastnená osoba alebo ich splnomocnenec môžu prehovoriť len v rozsahu uplatnených nárokov. Poškodený je počas záverečnej reči oprávnený uviesť aké následky mal trestný čin na jeho život z krátkodobého ako aj

dlhodobého hľadiska. Toto právo prislúcha aj právny nástupcom poškodeného, ktorý v dôsledku trestného činu zomrel.

(3) Ak sa po záverečnej reči obhajcu alebo obžalovaného ujal slova na základe súhlasu predsedu senátu znovu prokurátor, obhajca a obžalovaný majú právo sa k tomu vyjadriť.

(4) Záverečné reči môže predseda senátu prerušiť len vtedy, keď vybočujú zrejme z rámca prejednávanej veci.“.

Nasledujúce body sa primerane prečislujú.

Odôvodnenie: *Doposiaľ sa mohol poškodený počas záverečnej reči vyjadriť len v medziach uplatneného nároku. Rozširuje sa právo poškodeného uviesť aj aké následky mal trestný čin na jeho život. Vyjadrenie poškodeného o následkoch trestného činu je bežným postupom v mnohých, najmä anglo-amerických krajinách. Úlohou takéhoto vyjadrenia je zabezpečiť poškodenému/obeti, aby okrem skutkových okolností trestného činu a prípadne náhrady škody uviedol aj to, akým spôsobom mal tento trestný čin vplyv na jeho život, či už vo vzťahu k jeho rodinnému životu, prípadne psychickým alebo fyzickým následkom. Poškodený/obeť má tak možnosť adresovať súdu svoju skúsenosť, jej prežívanie a zároveň vyslať signál, že poškodený/obeť je v priebehu trestného konania jeho dôležitou súčasťou. Problematickou sa javí najmä účasť poškodených a obetí v trestnom konaní, najmä ak vystupujú v postavení svedka, ale nie je im umožnené aktívne zapojenie sa a uznanie, že sú osobami najviac dotknutými trestným činom. V niektorých krajinách, napríklad v Írsku, je súd pri vybraných trestných činoch povinný zohľadniť vyjadrenie poškodeného/obete, zároveň je súčasťou spisu ako forma dôkazu a obeť sú oprávnené urobiť ho v ústnej alebo písomnej forme, avšak zdôrazňujeme, že ide o ich oprávnenie a nie povinnosť. Toto ustanovenie má za cieľ posilniť postavenie poškodeného/obete, ich participáciu ako aj spôsob pre čiastočné riešenie traumy spôsobenej trestným činom.*

37. V čl. II bod 71 znie:

„71. § 290 znie:

„§ 290

(1) Ak vyjde najavo mimo hlavného pojednávania niektorá z okolností odôvodňujúcich zastavenie trestného stíhania podľa § 281 ods. 1 alebo 2 alebo prerušenie trestného stíhania podľa § 283 ods. 1 alebo 2, súd trestné stíhanie zastaví alebo preruší.

(2) Mimo hlavného pojednávania rozhoduje súd na neverejnom zasadaní; ak to však predseda senátu považuje za potrebné, môže na rozhodnutie podľa odsekov 1, 3 a 5 nariadiť verejné zasadnutie.

(3) Rozhodnutie o schválení zmieru môže súd urobiť aj na neverejnom zasadaní.

(4) Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 môže prokurátor podať sťažnosť, ktorá má, ak nejde o prerušenie trestného stíhania, odkladný účinok.

(5) Ak vyjdú najavo mimo hlavného pojednávania okolnosti odôvodňujúce zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 3, podmienené zastavenie trestného stíhania podľa § 216 ods. 1 alebo § 218 ods. 1 alebo schválenie zmieru a zastavenie trestného stíhania podľa § 220

ods. 1, súd môže zastaviť trestné stíhanie, podmienene zastaviť trestné stíhanie alebo schváliť zmier a zastaviť trestné stíhanie. Na tento účel súd môže dať pokyn aj na vykonanie mediácie.

(6) Proti rozhodnutiu podľa odseku 5 môže prokurátor, proti rozhodnutiu o zastavení trestného stíhania aj poškodený a proti rozhodnutiu o podmienечnom zastavení trestného stíhania aj obvinený a poškodený podať sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.“.”.

Odôvodnenie: Zmena súvisí so zámerom lepšieho využívania mediácií ako vhodného prostriedku v prípadoch uvedených v tomto ustanovení.

38. V čl. II sa vypúšťa bod 72.

Nasledujúce body sa primerane prečísľujú.

Odôvodnenie: Navrhuje sa vypustiť predmetné ustanovenie v nadväznosti na predchádzajúci bod.

39. V čl. II sa za bod 83 vkladá nový bod 84, ktorý znie:

„84. § 363 znie:

„§ 363

(1) Generálny prokurátor zruší právoplatné rozhodnutie prokurátora alebo policajta, ak takým rozhodnutím alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon. Porušením zákona sa rozumie podstatné pochybenie, ktoré mohlo ovplyvniť rozhodnutie vo veci.

(2) Ak sa týka rozhodnutie alebo konanie uvedené v odseku 1 viacerých osôb alebo skutkov, môže generálny prokurátor zrušiť len tú časť rozhodnutia alebo konania, ktorá sa týka niektorej z týchto osôb alebo skutkov.

(3) Generálny prokurátor v konaní podľa odseku 1 rozhodne uznesením, proti ktorému nie je prípustný opravný prostriedok.“.”.

Nasledujúce body sa primerane prečísľujú.

Odôvodnenie: Cieľom návrhu zákona je podporiť obnovu dôvery v právny štát úpravou ustanovenia § 363 Trestného poriadku tak, aby jeho znenie zodpovedalo pôvodnému zmyslu tohto mimoriadneho opravného prostriedku, ktorý má v rukách generálny prokurátor Slovenskej republiky na odstránenie nezákonnosti v prípravnom konaní. Zároveň sa tým zlepší dodržiavanie zákazu negatívnych pokynov, ktoré sa neraz obchádzajú práve využitím § 363 Trestného poriadku.

40. V čl. II sa za bod 83 vkladá nový bod 84, ktorý znie:

„84. § 364 znie:

„§ 364

(1) Návrh na postup podľa § 363 ods. 1 môžu podať do 10 pracovných dní od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia

a) obvinený vo svoj prospech,

b) poškodený v neprospech obvineného,

c) zúčastnená osoba.

(2) Osoby uvedené v odseku 1 môžu podať návrh, iba ak využili svoje právo podať riadny opravný prostriedok, alebo ak nadriadený orgán zrušil prvostupňové rozhodnutie a v ich neprospech rozhodol sám.

(3) Generálny prokurátor môže rozhodnúť podľa § 363 ods. 1 aj bez návrhu podľa odseku 1, a to v prospech alebo v neprospech obvineného, pritom nie je viazaný návrhom podaným podľa odseku 1.

(4) Generálny prokurátor môže zrušiť rozhodnutie podľa § 363 ods. 1 do dvoch mesiacov od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, a ak nejde o rozhodnutie o zastavení trestného stíhania, podmiennečnom zastavení trestného stíhania alebo podmiennečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného najneskôr do skončenia prípravného konania.

(5) Podanie návrhu podľa odseku 1 a konanie podľa odseku 4 nemá odkladný účinok na úkony v prípravnom konaní a nesmie byť na ujmu plynulosti prípravného konania.“.”.

Nasledujúce body sa primerane prečísľujú.

Odôvodnenie: Slová „troch mesiacov“ sa v ods.1) nahrádzajú slovami „10 pracovných dní“. Zároveň sa v ods.1 vypúšťa písmeno b) a preto sa doterajšie písmená c) a d) označujú ako písmená b) a c). V záujme spružnenia prípravného konania a identifikovaných nedostatkov právnej úpravy sa na podklade návrhov prokuratúry navrhuje skrátenie lehoty pre podanie návrhu pre postup podľa § 363 z troch mesiacov na 10 pracovných dní od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia a súčasne sa navrhuje zúžiť okruh oprávnených osôb na podanie návrhu vypustením písmena b) „v prospech obvineného osoby, ktoré by mohli podať v jeho prospech odvolanie“.

Súčasne sa navrhuje nový odsek 2, ktorý zavádza podmienku, že osoby oprávnené na podanie návrhu na postup podľa § 363, môžu podať návrh, len ak využili svoje právo podať riadny opravný prostriedok, alebo ak nadriadený orgán zrušil prvostupňové rozhodnutie a v ich neprospech rozhodol sám. Uvedené je v súlade s tradičnou podmienkou možnosti využitia mimoriadneho opravného prostriedku viazaním na predchádzajúce využitie riadneho oprávneného prostriedku.

V odseku 4 sa navrhuje skrátenie lehoty pre rozhodnutie prokurátora o návrhu na postup podľa § 363 zo šiestich mesiacov na dva mesiace od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia.

V odseku 5 sa navrhuje doplnenia všeobecného pravidla, v zmysle ktorého podanie návrhu na postup podľa § 363 ako aj samotné konanie o návrhu na postup podľa § 363 nemá odkladný účinok na prebiehajúce úkony v prípravnom konaní a nesmie vytvárať prekážku plynulosti prípravného konania.

41. Čl. IV sa vypúšťa.

Nasledujúce články sa primerane prečísľujú.

Vypustenie tohto článku sa premietne do článku upravujúceho účinnosť zákona.

Odôvodnenie: Navrhuje sa vypustiť ustanovenia, ktorými sa ruší Úrad špeciálnej prokuratúry.

42. Čl. VI sa vypúšťa.

Nasledujúce články sa primerane prečísľujú.

Vypustenie tohto článku sa premietne do článku upravujúceho účinnosť zákona.

Odôvodnenie: Navrhuje sa vypustiť ustanovenia, ktorými sa ruší Úrad špeciálnej prokuratúry.

43. Čl. VII sa vypúšťa.

Nasledujúce články sa primerane prečísľujú.

Vypustenie tohto článku sa premietne do článku upravujúceho účinnosť zákona.

Odôvodnenie: Navrhuje sa vypustiť ustanovenia, ktorými sa ruší Úrad špeciálnej prokuratúry.

44. Čl. IX sa vypúšťa.

Nasledujúce články sa primerane prečísľujú.

Vypustenie tohto článku sa premietne do článku upravujúceho účinnosť zákona.

Odôvodnenie: Navrhuje sa vypustiť ustanovenia, ktorými sa ruší Úrad špeciálnej prokuratúry.

45. Čl. XI sa vypúšťa.

Nasledujúce články sa primerane prečísľujú.

Vypustenie tohto článku sa premietne do článku upravujúceho účinnosť zákona.

Odôvodnenie: Navrhuje sa vypustiť ustanovenia, ktorými sa ruší Úrad špeciálnej prokuratúry.

46. Čl. XIII sa vypúšťa.

Nasledujúce články sa primerane prečísľujú.

Vypustenie tohto článku sa premietne do článku upravujúceho účinnosť zákona.

Odôvodnenie: Navrhuje sa vypustiť ustanovenia, ktorými sa ruší Úrad špeciálnej prokuratúry.

47. Čl. XV sa vypúšťa.

Nasledujúci článok sa primerane prečísľuje.

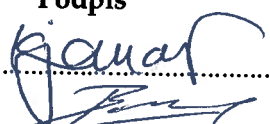
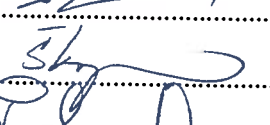
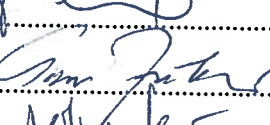
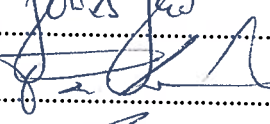
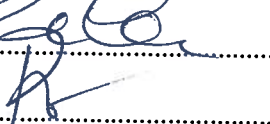
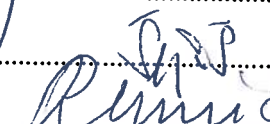
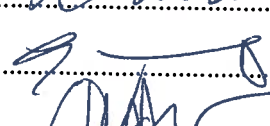
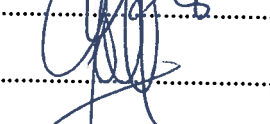
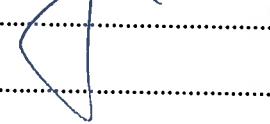
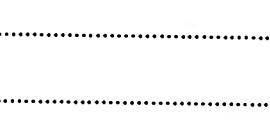
Vypustenie tohto článku sa premietne do článku upravujúceho účinnosť zákona.

Odôvodnenie: Navrhuje sa vypustiť ustanovenia, ktorými sa ruší Úrad špeciálnej prokuratúry.

Pozmeňujúci a dopĺňujúci návrh

poslanca Národnej rady Slovenskej republiky Igora Matoviča k vládnomu návrhu zákona,
ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších
predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony

(ČPT 106)

Meno a priezvisko	Podpis
1. IGOR MATOVIČ	
2. LUKÁŠ BUŽO	
3. ANDEKA ŠKODOVÁ	
4. PETER POLIČAN	
5. ANNA ZÁBORNÁ	
6. ŠKIVUS JAROSLAV	
7. VILIAM TANČO	
8. RASTISLAV KRÁČUN	
9. MAREK KRAJČO	
10. ROMAN MIKULEC	
11. PLOD JĀ	
12. MICHAL ŠÍPŠ	
13. VERONIKA BENIŠOVÁ	
14. GABOR GRENDEL	
15. RICHARD VOSEIKER	
16. ELMANIR GALLO	
17.	
18.	
19.	
20.	